Nr 25
15e JAARGANG
10 F. IN NEDERLAND 75 Ct



KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

Volgende week
DE NIEUWE AVONTUREN VAN
ROCK DERBY:

DE POPPENDIEVEN

IK BEN ALTIJD HAASTIG !

BEN je heus waar altijd haastig ? Dringt de tijd steeds ? Kijk je voortdurend naar je uurwerk ? Heb je niet eens de tijd de vriend die je op straat toevallig ontmoet behoorlijk te groeten ? Rep je je van het ene naar het andere ?

Sommige lui bewonderen mensen die steeds haastig zijn. Ze zeggen : « Dat zijn actieve, dynamische mensen ». In werkelijkheid berust het haastig, het gejaagd zijn op de slechte organisatie van het werk. Wanneer iemand op het einde van zijn dag twee uren tekort heeft, dan mag men veilig aannemen dat hij zijn tijd heeft verbeuzeld, dat hij een hele boel dingen vergeten heeft, dat hij verstrooid was of beuzelachtig was.

Wanneer je 's morgens twee minuten kalm nadenkt en een plannetje maakt voor de hele dag, dan hoef je beslist niet gejaagd of haastig te zijn. Dan kan je alles kalm en rustig afwerken. Dynamiek en « zich druk maken om niets » is helemaal niet hetzelfde !

Ken je het fabeltje van de haas en de schildpad ? De schildpad kwam het éérst aan het einddoel omdat ze op tijd vertrokken was. De haas had zijn tijd verbeuzeld en moest het onderspit delven. Denk bovendien aan het oude spreekwoord : Haast en spoed is zelden goed !

Kuifje





IN mijn vorig stukje sprak ik over de verdediging. Vandaag voer ik een praatje over de halflijn, en eerst en vooral over de halfbacks. De halfbacks zijn de voornaamste spelers van de ploeg. Neen, denk niet dat ik dit zeg omdat ik zelf een halfback ben ! Ga een tijdlang het spel van alle Belgische ploegen na en je zal zelf vaststellen, dat een flinke ploeg steeds beschikt over knappe halfbacks. Zij vormen de wervelzuil en zij moeten zo goed kunnen aanvallen als verdedigen. Een halfback moet een zeer sterke tackle hebben en bovendien de voorspelers een bal zuiver, snel en raak kunnen toespelen.

Iedere ploeg heeft haar eigen systeem. In sommige elftallen zijn de halfbacks er mee belast de binnenspelers van de tegenpartij af te weren. In een andere ploeg zal men zien dat deze taak op de schouders van de buitenspelers rust. Een vaste regel is er eigenlijk niet. Alles hangt af van de sterkte van de voorlijn van de tegenstrevers. Indien men bijvoorbeeld tegen een ploeg speelt waarvan men vooraf weet dat de binnenspeler de knapste, de gevaarlijkste is, dan zal de kapitein van je elftal moeten beslissen of het de halfbacks of de backs zijn, die het best geschikt zijn om tegen de gevaarlijke binnenspeler op te treden.

Is integendeel de buitenspeler van de tegenpartij de gevaarlijkste man op het veld, dan zal men zijn taktiek in die zin wijzigen.



Het samenspel tussen buiten- en binnenspeler moet zeer goed zijn. Wordt de buitenspeler aangevallen door een tegenstrever, dan schuift hij de bal naar zijn vrijstaande maat (binnenspeler).

VOETBAL-KAMPIOEN **VIC MEES** HEEFT HET WOORD

DE HALFBACKS VORMEN DE WERVELZUIL VAN EEN STERKE PLOEG

DE JUISTE INWORP

Het eerste wat de halfback moet leren is de juiste inworp. Een inworp die goed gemaakt wordt kan een doelpunt meer betekenen. Men moet de bal kunnen inwerpen *vooraleer de tegenstrevers hun positie hebben ingenomen*, men moet hen *verrassen!* Ook de buitenspeler moet goed kunnen inwerpen. Wanneer een bal ver buiten gaat, dan zou men te veel tijd verspillen door op de halfback te wachten. In dit geval doet een buitenspeler de inworp. De verstandhouding tussen buiten- en binnenspeler moet uiterst goed zijn. Vooraleer ze op het veld verschijnen, spreken ze met elkaar af over de te volgen taktiek.

OP EEN HAAR NA...

Indien ik me niet vergis, heeft Luc Varenne jullie reeds de geschiedenis van de bewogen reis van de Rode Duivels naar Ankara verteld in december 1957. Voor deze belangrijke match had men Louis Carré, de sympathieke Luikse speler teruggeroepen. Je moet weten dat wij een reeks nederlagen hadden opgelopen en de leiders besloten dan ook terug te keren naar het z.g. *Heyzel-systeem* met Louis Carré als spil. Dit systeem werd voor het eerst toegepast door Bill Gormlie en was de basis geweest voor schitterende matchen van de Rode Duivels. Wij vlogen met de KLM van Amsterdam naar Ankara, met tussenlanding te Istamboel. Het weer was zeer slecht, er hing een dichte mist. In Istamboel konden we niet landen, de mist hing te dik over de vlieghaven. De landingsbanen waren met sneeuw en ijs bedekt. Goed, dan maar door tot Ankara...

Op het ogenblik dat het vliegtuig zou landen schoot het pijlsnel vertikaal terug de hoogte in, we werden brutaal tegen onze zetels gesmakt. We keken ongerust door de vensters, maar zagen niets. Het was stikdonker. En nogmaals stegen we... We begonnen stilaan ongerust te worden.

Om drie uur in de morgen was het dan zo ver. We stonden eindelijk op de veilige grond! Toen gaven we ons pas rekenschap van de heksentoeren die de piloot van het vliegtuig had moeten uithalen. Het vliegveld was eerder klein en het lag te midden van de bergen. Er was mist en bovendien lag de landingsbaan dik onder het ijs.

De match is zeer goed verlopen want we konden de Turken op eigen terrein een match nul afdwingen. De Turken zijn het meest fanatieke publiek dat ik ooit op het groene veld ontmoet heb. Na een half uur spel slaagden de Turken er in de score te openen. We dachten dat er een orkaan losbrak en dat het stadion vast zou instorten. Toen we de gelijkmaker doelden werd het echter zó stil dat men een speld kon horen vallen! Geloof me, zo'n stilte werkt als een koud stortbad...

VOLGENDE WEEK:
IN SPANJE ZIJN DE VOETBALLERS KONING!

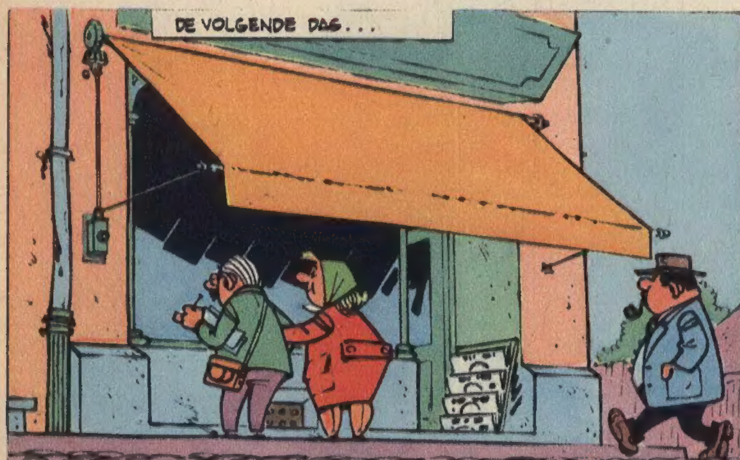


Een juiste inworp : twee voeten vast op de grond, met twee handen de bal achter het hoofd.



TANTE ZENOBIE LE

Bill Roest zwerft in de omgeving van Rozemarijn. Er werd



















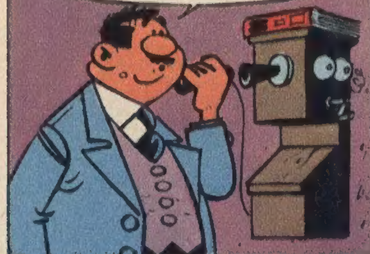


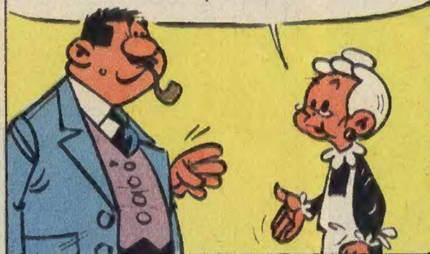
…IDT HET ONDERZOEK



…en overval gepleegd en inspecteur, Hardmans leidt het onderzoek

DOOR MARECHAL









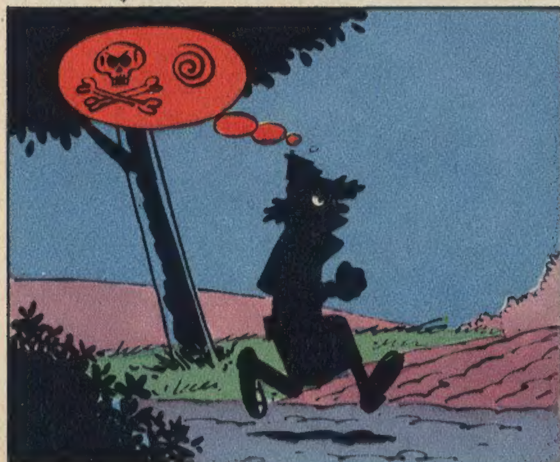






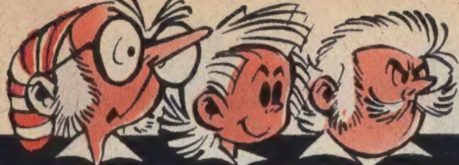








(Wordt voortgezet.)



VERDWENEN in

EEN AVONTUUR VAN SCHEEPSMAATJE

Rol en de kapitein zoeken urenlang naar Droogstoppel.



















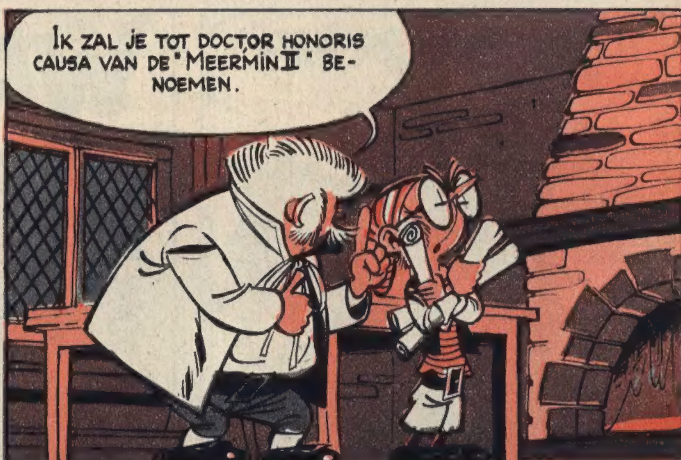


TOHACOCO Door Mittéï

ROL EN DROOGSTOPPEL

...ndelijk vinden ze hem dan aan de rand van een fontein...





















(Wordt voortgezet.)



CLIFTON

Clifton verlaat het appartement waar Pancho Poncho en zijn















OM DRIE UUR IN DE MORGEN . . .





IN NEW YORK

door Raymond Macherot

...andlangers de zanger Pincher Barnett hebben opgesloten...









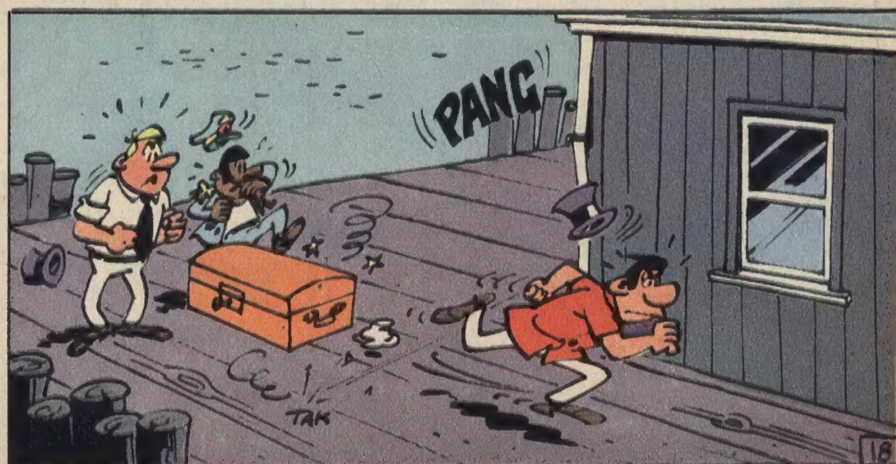












(Wordt voortgezet.)

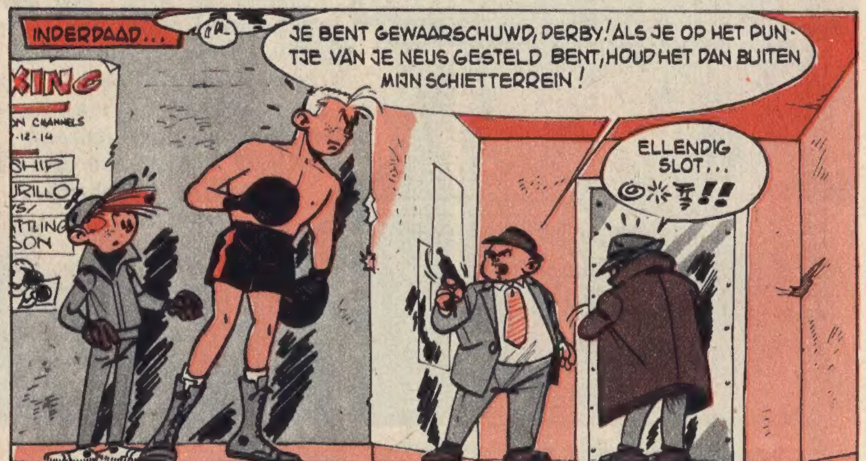


DE HAAiEN VAN DE RiNG

Een avontuur van

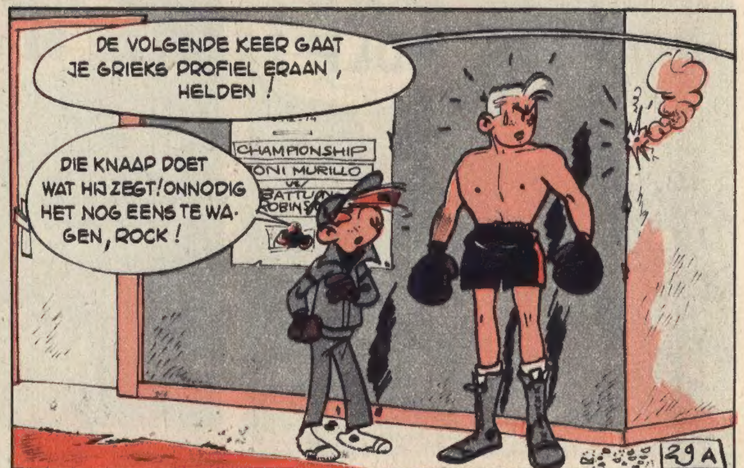
Joe Puma, de terreur van de bokserswereld, werd ontmaskerd

















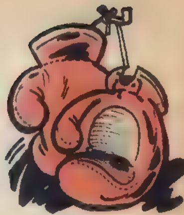






ROCK DERBY

Door Greg



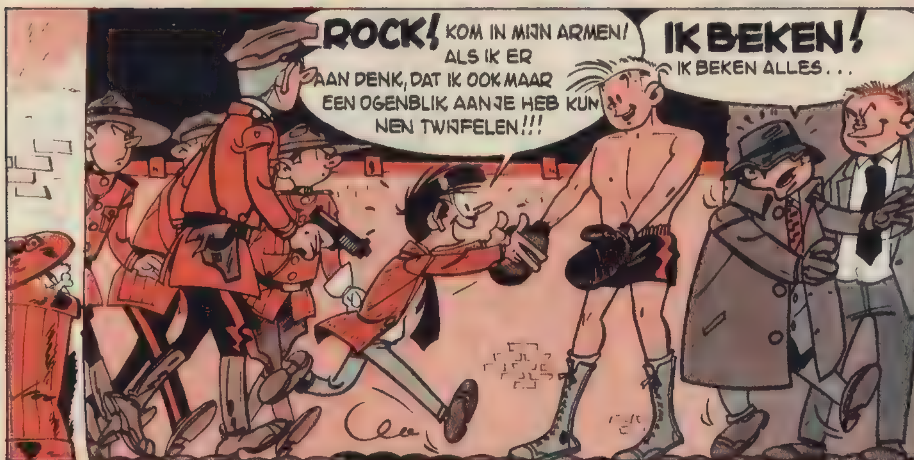
Hij heeft echter zijn laatste woord nog niet gesproken.



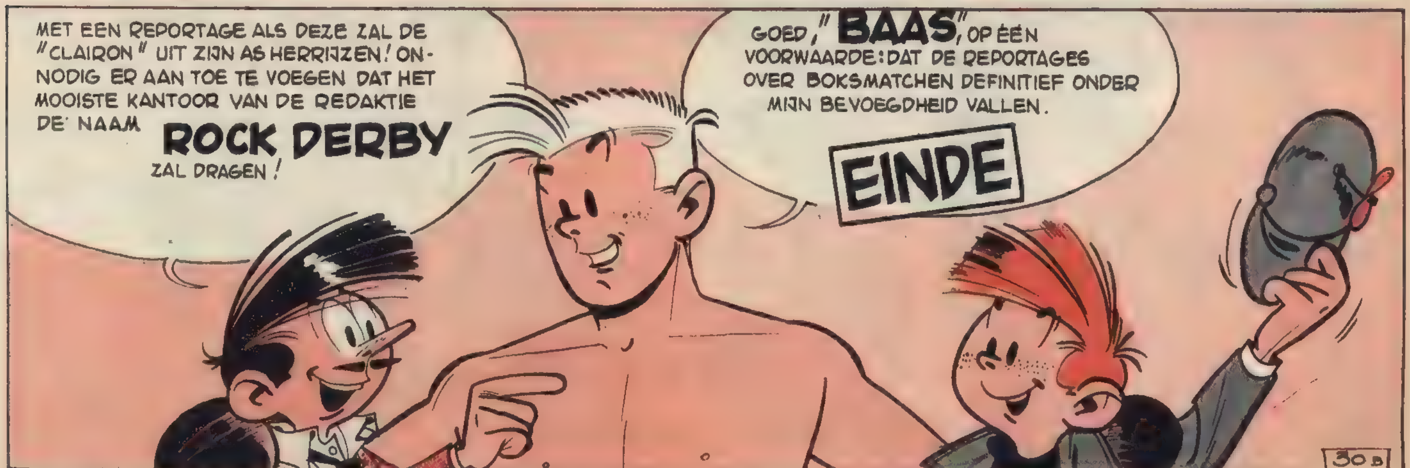




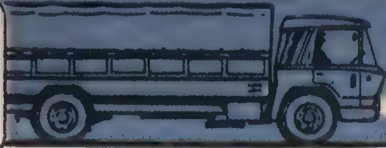






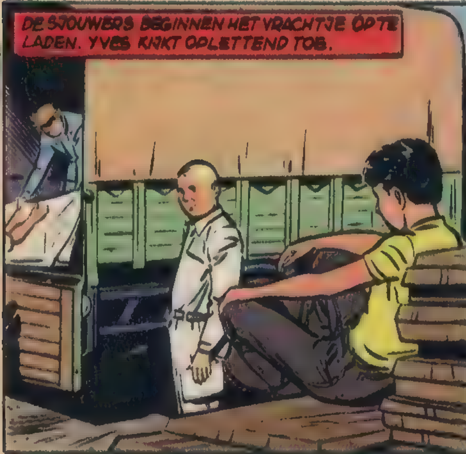


EEN AVONTUUR VAN MICHEL VAILLANT



TOCHT DOO

Régis, de zoon van de baas van de Nord-Méditerranée, heeft Jules en





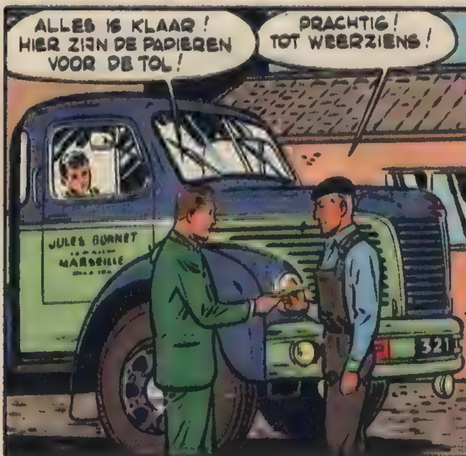


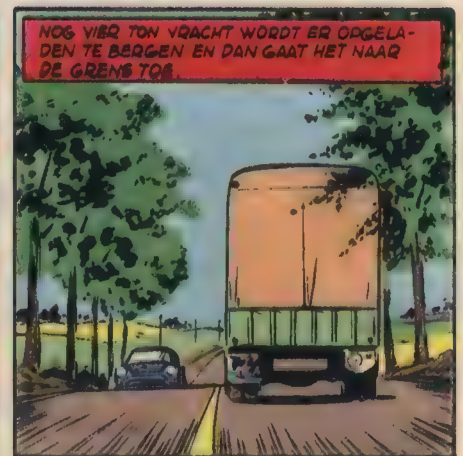


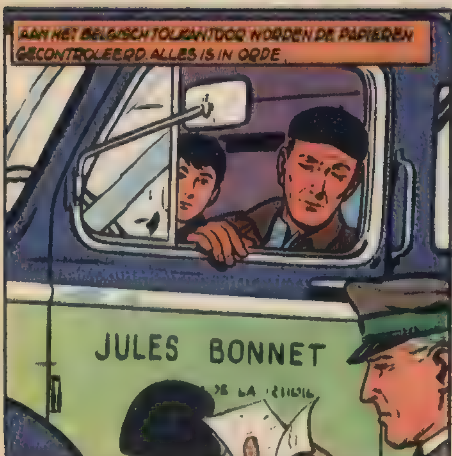


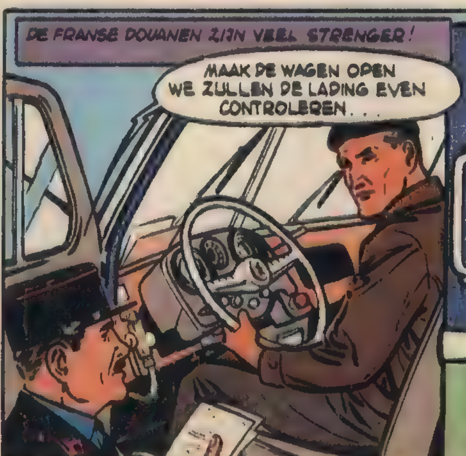












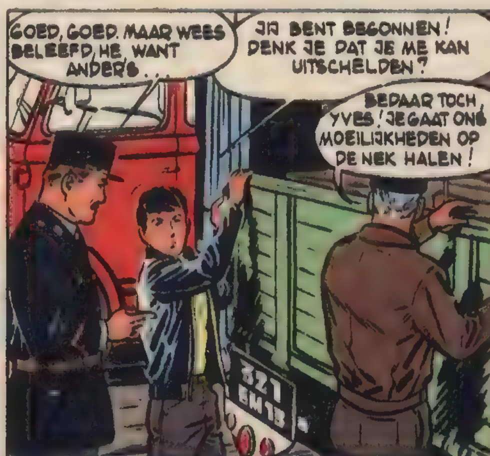


R DE NACHT



Yves Douléac naar België gezonden. Wij zien ze hier te Marcinelle...























(Wordt voortgezet.)

ALBUM VAN JEAN GRATON : « DE GROTE MATCH »


CHICK BILL en zijn vrienden in :

RATTEN

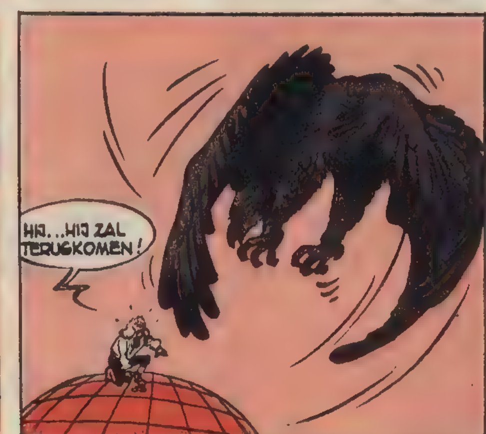

HELEMAAL ALLEEN IN DE STRATOSFEER... MIJN LOT ZOU DE GROTE TRAGEDIESCHRIJVERS UIT DE OUDHEID GEINSPIREERD HEBBEN!



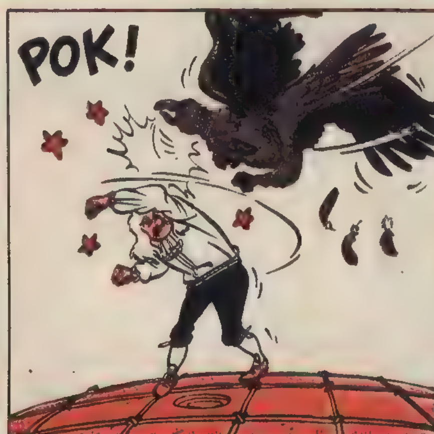

MAAR HET IS BEST HIER NIET TE BLIJVEN STAAN. IK MOET WEER NAAR BENEDEN... ZONDERLING, IK HEB DE INDRUK DAT MEN ME BESPIEDT...


HO WEE!




HIJ...HIJ ZAL TERUGKOMEN!


EN IK HEB GEEN WAPEN BIJ, NIET EENS MIJN KLEINE DEGEN...
HAAAA!


POK!


HEHE!


HULP!
?


CHEF, WAT EEN VERRASSING! IK DACHT DAT JE AFGESPRONGEN WAS!
GRIJP MIJN VOETEN, IDIOOT!


HAAAAAAA!


MAAR?... AAI!... TREK ME OP, VLUG!

VERGIF!



Dog Bull is wanhopig. Hij denkt dat Kid Ordinn van de ballon is getuimeld...

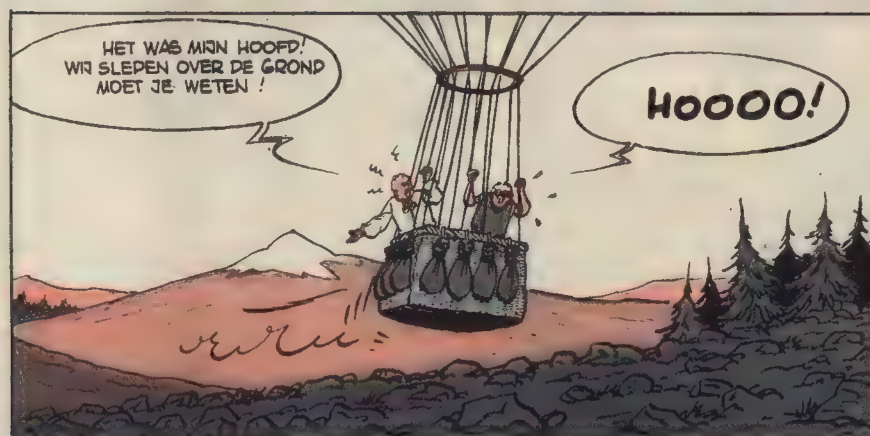
door TIBET - Scenario : GREG

























(Wordt voortgezet)



DE NIEUWE AVONTUREN VAN

HOEMPA-PA: "GEHEIME OPDRACHT"

TEKENINGEN: AL. UDERZO — TEKST: R. GOSCINNY

De postkoets waarin onze vrienden hebben plaats genomen wordt aangevallen door struikrovers, maar Hoempa-Pa heeft al voor heter vuren gestaan..





















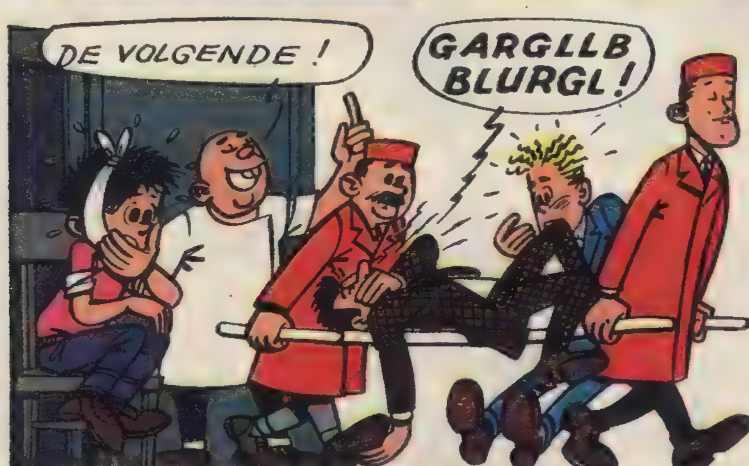
(Wordt voortgezet.)

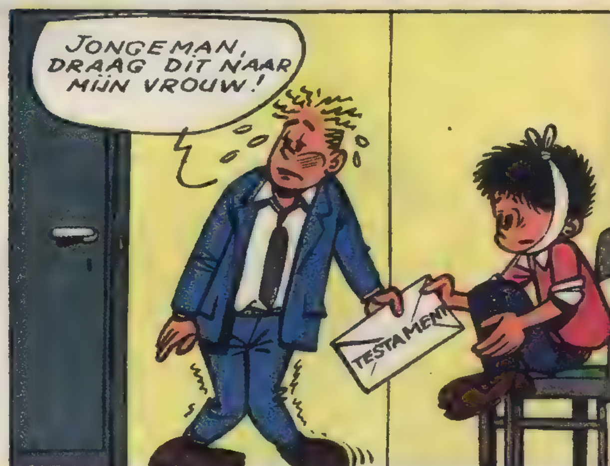
DE NACHTMERRIE

DOOR FRANS CRAENHALS

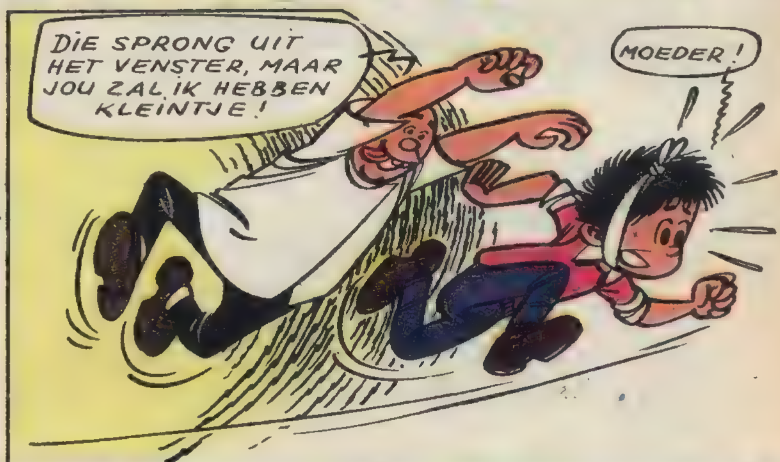




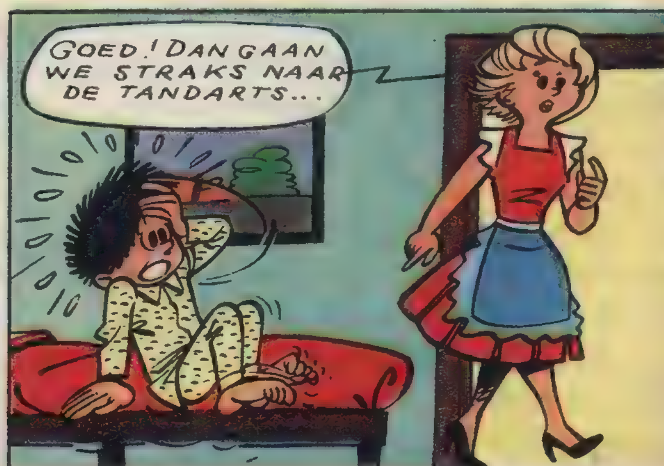














EEN BEZOEK AAN DE BOEKANIERS VAN DE "VERONICA"

VIER en een halve mijl uit de kust van Scheveningen heerst aan boord van het voormalige Duitse lichtschip « Borkum Rif » een « radio-activiteit », die heel Nederland in spanning houdt. Daar op de Noordzee vecht de V.R.O.N. — Vrije Radio Omroep Nederland — voor zijn bestaan. Een piepjonge commerciële zender met een kreukelige en stukgewaaide Panamese vlag als wettelijke bescherming heeft het opgenomen tegen de grote nationale omroepen Hilversum I en II. De post brengt talrijke schriftelijke gelukwensen en aanmoedigingen voor de « boekaniers » in de viermijlzone. Maar of het in « Veronica » omgedoopte lichtschip de bittere strijd zal kunen volhouden, blijft de vraag. Men mag aannemen, dat ook hier het recht van de sterkste de doorslag zal geven.

MEDIO oktober van het vorige jaar gaven enkele zogenaamde « vrije radiohandelaren » eindelijk gestalte aan de plannen, waarmee zij al geruime tijd rondliepen. Zij stichtten de V.R.O.N. De bedoeling was om rond het Sinterklaasfeest met een varende commerciële zender in de ether te komen. Voor het spotprijsje van 69.000 DM werd beslag gelegd op een weliswaar oud, maar toch nog uitstekend zeeschip, dat door zijn speciale constructie, dubbele wand, flinke kiel en cementen ballast in de bodem uitermate geschikt was voor het dienstdoen als radioschip. De koop werd in Emden gesloten en daar bleef het schip ook voorlopig liggen.

LIECHTENSTEIN EN PANAMA ALS BESCHERMENGELEN

Ondertussen woei er een stevige storm door de onderneming, die nog in hevigheid

EXCLUSIEF VOOR KUIFJE :

RADIO-OORLOG

toenam door een fel offensief van de P.T.T. Tot tweemaal toe liet zij de kostbare onderdelen van de V.R.O.N.-zender in beslag nemen. Na deze harde klappen viel er een duidelijke stilte. Het is gebeurd met de « boekaniers », dacht iedereen, maar toen kwam er een verrassende ommekeer. De V.R.O.N. dook weg achter de onkwetsbare muur van een firmavestiging in de dwergstaat Liechtenstein en koos met de glimlach der wijzen de wit-blauw-rood geblokte vlag met de twee sterren van Panama. (1)

Vanaf dat moment leek de onderneming gedreven door een magische, niet te stuiten kracht. Ineens waren er geld en mogelijkheden. Het verzet van de autoriteiten om het schip uit Emden te laten vertrekken, mislukte. Ook de laatste poging van de havenmeester in Emden, om door een listige manœuvre met de sluisdeuren het waterpeil in de haven dusdanig te laten zakken, dat het lichtschip aan de grond zou lopen, lukte niet. De Engelse sleepboot « Guardsman » trok het schip met inzet van alle kracht naar buiten, terwijl de kiel van de « Veronica » een bruin, drabberig spoor trok in Emdens havenbodem. Het schip bereikte de volle zee, liet zeven mijl voor Noordwijk met ratelend geweld zijn enorme anker vallen en ontving de eerste gelukswensen uit Engeland, notabene van de BBC...

Wat is nu de mening van de P.T.T. over de activiteiten van de V.R.O.N. ? « De uitzendingen van « Veronica » bedreigen de veiligheid op zee in zeer ernstige mate. Reddingsdiensten, loodswezen, kustradio's en lichtschependiensten van Duitsland, Engeland en Nederland worden door de « Veronica » gestoord. Er zijn mensen, die de « Veronica » wel grappig vinden, maar men zal wel anders praten als deze « commerciële boekaniers » in geval van een scheepsramp het reddingswerk zouden verhinderen. »

HOOFDEN ALS WARWINKELS

De heersende radio-oorlog is bijzonder irriterend en maakt de slachtoffers nerveus en opgewonden. Hun hoofden lijken op warwinkels, waarin allerlei plannen doorkruist worden door het afschuwelijke krassende en zagende gepiep van de stoorzenders. Dat nochtans de stemming in het kamp van radio « Veronica » niet slecht is, bleek ons, toen wij in de gelegenheid waren aan boord te komen. Het knusse vissersbootje « Flamingo » bracht ons naar het slanke en sierlijke schip. Met zijn twee masten en zijn korte gele pijp lag het te pronken op de vredig kabbelende Noordzee.

Toen de kotter ons met een soepel golfje aan boord tilde, raakten wij onmiddellijk in de ban van dit prachtige schip met zijn naar teer en pek ruikende dekken, zijn grote roestende scheepsbel voorop de bak en het rijke uitzicht vanaf de stuurbrug achter op een klein verhoginkje. Een hoogbejaarde lantaarn, die steunend en kreunend meewiegde op de trage deining, zorgt hier 's nachts voor de verlichting als de kapitein en de bootsman, de twee enige « dekswabbers », per toerbeurt elkaar voor zes uur wachtlopen aflossen.

Een der technici leidde ons rond door het « heilige der heilige », de studio met o.a. vier tape-recorders en het grootste radiotoestel, dat wij ooit zagen. Hij toonde ons de bandjes, die in een Hilversums gebouw (spottend Hilversum III genaamd) worden opgenomen onder leiding van omroepster en programmaleidster Elly van Eck. Vol met muzikale « opkikkertjes » en dan natuurlijk afgewisseld met reklameteksten, komen deze aan boord van de « Veronica » om afgedraaid te worden en daarna uitgezonden.

HET TRADITIONEEL PLEKJE VOOR DE RODDEL...

Benedendeks troffen wij ouderwetse, gezellige hutten, waarin de kooien uitdagend gaapten en allerlei lectuur getuigde van intensief gebruik. Machinist Geluk, met een klein vettig petje achteloos op de kruin, vertelde dat het schip op eigen kracht kon varen. Zonder hulp van buiten zou het zich kunnen verplaatsen. Hem beviel het best aan boord. « Betaling en eten zijn goed, mijnheer. Ik wil er echt niet meer af ! »

Terwijl de deur voor onze nieuwsgierige ogen dicht ging, zagen wij een rood licht aanspringen boven een speciale hut, de geheime ruimte van de « Veronica », waar de methodes worden uitgedacht om de V.R.O.N. in stand te houden. Wij zochten daarom onze toevlucht in de kombuis, als op ieder schip het traditionele plekje voor de roddel, de nieuwtjes en de lekkere hapjes. In de kombuis ben je dan ook nooit alleen en toen wij door de dichte dampen van gebakken vis naar binnen stapten, zat daar zo'n beetje de hele bemanning onder leiding van de bootsman te smikkelen aan de door gulle vissershanden verstrekte visjes. Iedereen scheen voldaan en tevreden over de « Veronica ». Het avontuur trok, dat was hen duidelijk aan te zien, evenals trouwens de condities, waaronder zij waren aangenomen.

Want zowel de technici onder leiding van zenderspecialist Derksen (ex-wereldomroep) als de varensgezellen met bootsman De Jong aan het hoofd gaven ons te verstaan, dat de directie steeds haar woord hield en flink diep in de beurs tastte.

Plotseling spitste ieder de oren en luisterde naar de gave, donkere stem van Elly van Eck, die de zoveelste proefuitzending aankondigde. Laag uit het schip klonken de zoetgevooisde stemmen van Pat Boone en Luis Mariano, het huilerige gekerm van Elvis Presley en het drama van Tom Dooley. Vanuit dit door rode ankerboeien gemarkeerde plekje in volle zee schoten deze bonte klanken weg, naar talrijke luisteraars aan de kust en aan de andere kant naar naderende visserschepen, die op deze manier de « Veronica » konden peilen en daardoor een prachtig aanlooppunt hadden voor de thuisvaart. *Kom mee naar pagina 46.*

(1) Bij het ter perse gaan vernemen wij, dat Panama de vergunning de Panamese vlag te voeren heeft ingetrokken.



ONZE MEESTERS DE INSECTEN

DE EERSTE LUCHTSCHIPPERS

2 juli : Het nest van de Argiopa Brünnichi springt uiteen in de zon. Kleine rode donsjes en spinnen worden naar de vier windstreken geprojecteerd.

(Uit het dagboek van Ib Schmedes.)

EEN dramatische wijze om op de wereld te komen, vinden jullie niet?

Iedere plant heeft zijn eigen wijze om zijn graantje te verspeiden en de geleedpotigen hebben hun eigen manier om hun jongen zo goed mogelijk in deze grote en afschrikwekkende wereld te zetten. Niemand doet het echter zo goed als moeder spin! Haar nest is een meesterwerk en biedt aan haar nakomelingschap veiligheid en comfort. Sommige spinnen bekommeren zich gedurende acht maanden om hun jongen, andere spinnen die het barsten van de eieren nooit zien omdat ze te voren sterven, wijden de grootste zorg aan de constructie van een veilig en donzig nest voor hun kinderen. Zij weten dat dit nodig is omdat zij er niet meer zullen zijn om over hen te waken en hen te beschermen.

De Argiopa Brünnichi is een grote, mooie spin met gele, witte en zwarte strepen. In een lauwe herfstnacht begon zij in een van mijn kooien haar nest te bouwen. Ze had de top van een tak gekozen om haar schat te verbergen. Eerst spon zij daaraan de draden die het nest moeten dragen. Deze spindraden zien er uit als witte zijde en ze hebben een grote weerstandskracht. Daarna merkte ik tot mijn grote verwondering dat de spin andere draden weefde, rozig en wollig en zacht als pluimpjes. Wat deed ze daarmee? Ze maakte er kleine, ronde dikke donsjes uit van ongeveer een halve centimeter hoog en ongeveer een centimeter breed.

— Dat was misschien het bed voor haar kinderen?

— Men zou geen zachter bed kunnen vinden. Maar de spin legt haar eieren niet *op* het kussentje, maar er *onder*. Ze legt honderden eieren ineens. Wanneer ze daarmee klaar is, dan spint ze weer een ander soort draad uiterst fijn en wit, en daaraan bevestigt zij de eieren. Daarna wordt het nog spannender, want moeder spin weeft nu een omslag rond de eieren en het kussentje. Langzamerhand wordt het nest steviger en krijgt het de vorm van een ballon die uitloopt in een tamelijk lange hals. Aan de hals nu worden de draden, die het nest moeten dragen, bevestigd.

— Onze spin weet — of beter haar instinkt zegt het haar — dat dit nest nog niet warm en veilig genoeg is voor de winter. Zij maakt dan nog een andere kwaliteit van draad en uit deze draad spint zij een geel en waterdicht omhulsel dat men zou kunnen vergelijken met een perkament. Ik weet niet of deze spin kunstzinnig is aangelegd of wel of zij haar nest enkel wil camoufleren, maar zeker is dat zij de gele oppervlakte versiert met zwarte strepen. Ik heb mijn spin gadegeslagen en haar bewonderd zoals men een handige ceramiste zou bewonderen.

— Ja maar, hoe gaat dat nu met die eieren?

— Luister: zodra de zon schittert aan een azuurblauwe hemel ontploft het nest, dat nog steeds aan de draden opgehangen is, plotseling en met zoveel kracht dat de kleintjes en de donsjes in alle richtingen spatten.

— En verdragen de kleine spinnen die brutale intrede in de wereld?

— Ja, want zij kunnen reeds spinnen! Ieder van deze kleine spinnetjes heeft een veiligheidsgordel gesponnen die vastgemaakt is aan de steunen van het nest. Ze worden dus niet op de grond geworpen.

— Ze springen dus met een parachute?

— Neen, eigenlijk niet. Men zou ze kunnen vergelijken met alpinisten die een stevige koord om de lenden hebben. Indien ze op een plant terechtkomen, dan klimmen ze zo hoog het enigszins mogelijk is en daar weven ze hun luchtballon. Hij bestaat uit een lange dunne draad die men *herfstdraad* heet. De spinnen worden aan hun draad meegevoerd met de warme luchtstromingen en men kan ze op vrij grote hoogte aantreffen. De jonge spin hangt aan haar draad als de mand van een luchtballon.

Men mag dus wel zeggen dat de spinnen de eerste luchtschippers waren!

Wat Ib Schmedes vertelde werd opgetekend door Finn Gerdes.

Uit liefde voor haar jongen is deze spin weefster, architecte en decoratrice.

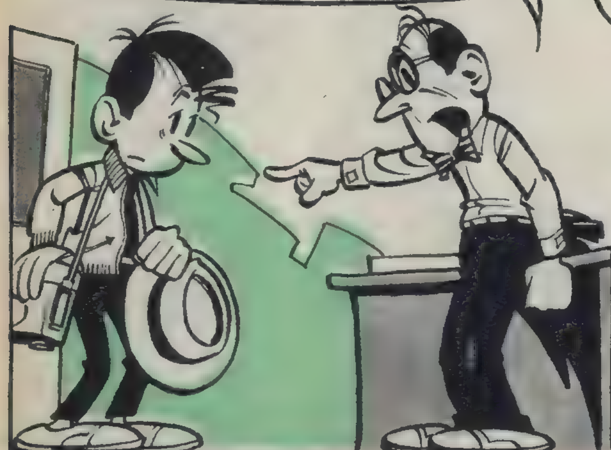


Dat is het nest, stevig opgehangen tussen twee takken. Ben je het niet met me eens om te zeggen dat het een waar kunststuk is ?

SPEL en VERMAAK

DOOR A. DUCHATEAU EN E. AIDANS

BOB BINN



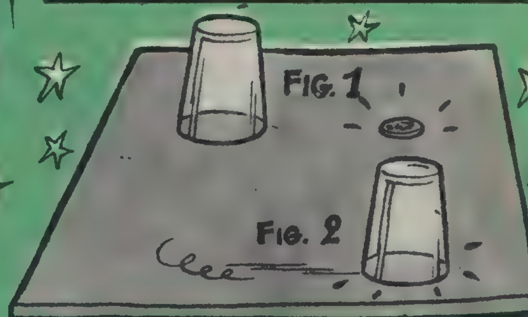
EEN UUR LATER...







TOVERIJ? Ja, maar moeilijk is het niet. Ik leer je hier een paar handige trucjes waarmee je je vrienden kan verbazen...



1. HET MUNTSTUK VERDWIJNT

OP een tafel die bedekt is met een stuk wit of gekleurd papier leg je een muntstukje en daarnaast een omgekeerd glas. Kijk naar fig. 1. Je zegt : « Ik zet het glas op het muntstuk en het muntstuk verdwijnt. » En inderdaad, wanneer je het glas op het muntstuk plaatst, is dit spoorloos verdwenen (fig. 2). Welk trucje heb ik hierbij gebruikt? Indien je er werkelijk kop noch staart aan krijgt, dan ga je even kijken in de oplossingen, daar wordt het je duidelijk uitgelegd.

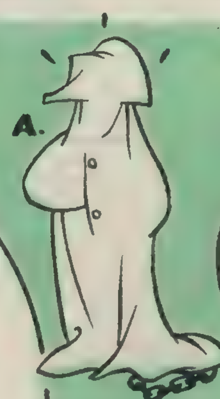
2. VERTIKALE LIJNEN

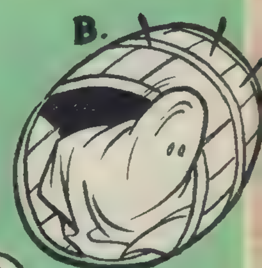
OM een goed tovenaar te zijn, moet je er in slagen van schijn werkelijkheid te maken. Kijk naar deze vier vertikale lijnen A, B, C en D. Hoeveel lijnen lopen er naar jouw mening parallel?



3. DE SPOKEN

SPOKEN, al bestaan ze dan in werkelijkheid ook niet, werken steeds op de verbeelding van groot en klein. Laat je fantasie even vrije loop en denk dat ik de geesten van drie beroemde figuren heb laten verschijnen. Dank zij een detail of aan de woorden die zij spreken, herken je de spoken. Geef me hun naam!







GROTE TOVENAAR



4. HOKUS POKUS PAS !

IK zwaai mijn toverstokje en meteen verdwijnen bepaalde trekken van de tekening die hieronder staat. Die tekening stelt een geliefd personage uit « Kuifje » voor. Kan je wat er ontbreekt weer bijtekenen ? Om welk personage gaat het hier ?



5. RA, RA, RA !



VRAAG aan je vriend een cijfer te denken tussen 1 en 9 inbegrepen. Vraag hem het gekozen cijfer met zichzelf te vermenigvuldigen. De uitkomst is 36 indien hij bv. het cijfer 6 heeft gekozen. Vraag hem nu 1 af te trekken van het eerste cijfer, dat is 6 – 1 = 5. Doe hem dit cijfer met zichzelf vermenigvuldigen : 5 × 5 = 25. Hij moet nu dit laatste getal van het eerste aftrekken, of : 36 – 25 = 11. Je vraagt hem dit laatste getal hardop te zeggen. Goed. Nu voeg je 1 bij dit getal en je deelt door 2 : 11 + 1 = 12 : 2 = 6. En je ziet, je hebt het getal dat door je vriend gekozen werd. Dit kan je dus doen met om het even welk cijfer tussen 1 en 9

HET KAARTENMANNETJE EN ZIJN TRUCJES



6. BEWIJS DAT JE HANDIG BENT !

HIERVOOR gebruik je een kaartspel van 32 kaarten. Je schikt de kaarten eerst en vooral volgens hun waarde en je steekt de azen, de heren, de vrouwen, enz., samen. Je bekommert je echter niet om de kleur. Je legt de kaarten aldus gerangschikt op tafel en je vraagt aan een van je vrienden het pak in twee te verdelen. Wanneer dit gedaan is, dan leg je het ene deel op het andere. Daarna zeg je tot je vrienden : « Nu zal ik de kaarten die dezelfde waarde hebben er in pakjes van vier verdeeld uithalen. » En inderdaad, je legt op tafel een rijtje van 8 kaarten. Je bedekt ze de ene na de andere zodanig dat je 8 pakjes van 4 kaarten hebt. Wanneer je daarmee klaar bent, dan vraag je aan je vrienden ieder pakje te bekijken. Ze zullen tot hun verbazing vaststellen dat ieder pakje bestaat uit vier dezelfde kaarten. Het is een trucje dat steeds veel succes heeft.

7. VERANDER INKT IN WATER !

HEEL moeilijk is dit trucje niet. Om alle ongelukken te vermijden blijf je echter op enkele meters afstand van je vrienden staan. Herhaal alle bewegingen eerst wanneer je alleen bent en voor een spiegel. Dit is zeer belangrijk want je mag geen enkele fout maken anders mis je je effect. Je zegt tot je vrienden : « Dit is toverij ! Zie je dit glas ? Het is gevuld met inkt, met zwarte inkt. Het bewijs ? Kijk, ik steek deze speelkaart in het glas en ze komt er uit bedekt met inktvlekken. Ik bedek nu het glas met deze sjaal en ik tel tot drie. Een... twee... drie ! Inkt verander in water ! Kijk het is zuiver water en ik zal het uitdrinken... »
HOE ZIT DE ZAAK IN MEKAAR ? In het glas is er water, een strookje zwart papier dat zeer handig op de bodem van het glas is geplaatst verwekt de illusie dat het zwarte inkt is (fig 1). Wanneer je je sjaal wegtrekt, moet je meteen het zwart strookje papier wegnemen (fig. 3) en je ziet nu het glas zuiver water (fig. 4). De kaart uit het kaartspel is er eigenlijk een dubbele. Je hebt natuurlijk een van de kaarten vooraf met zwarte inkt bewerkt. Je moet de twee kaarten in het glas kunnen omdraaien zodanig, dat de kaart met de inktvlekken bovenop komt te liggen. Je moet enkele keren oefenen voor aleer je het beet hebt (fig. 2).


1


2


3


4

UITLEG VAN DE SPELEN 1, 2, 3 en 4

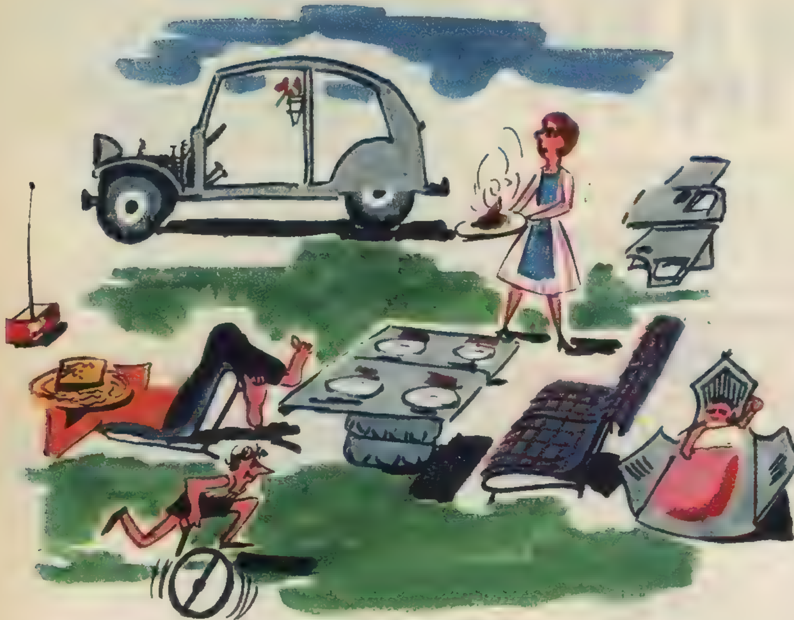
1. Het trucje is zeer eenvoudig. Je kleeft vooraf op de openig van het glas een rondje papier dat dezelfde kleur heeft als het papier waarmee de tafel is bedekt. Dit rondje papier moet precies zo groot zijn als de opening van het glas. Is het groter of kleiner, dan bemerkt men natuurlijk je list. Zonder het glas op te heffen, doch door het over de tafel te laten « glijden », kan je het muntstukje doen verdwijnen of weer doen te voorschijn komen. Oefen enkele keren alvorens je er je vrienden mee verrast !

2. De vier lijnen lopen evenwijdig. Het zijn de schuine lijnen er onder, die een verkeerde indruk verwekken.

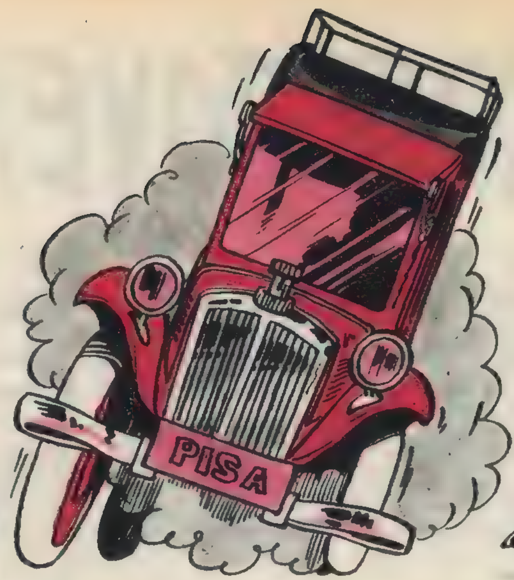
3. a) Napoleon. b) Diogenes. c) Attila.

4. Tante Zenobie.

FRANKRIJK



Klein maar praktisch !



DE ZIE

CHINA



Langzaam maar zeker...

HEB je reeds over de « automobilitis » gehoord ? Het is de ziekte van onze tijd, de ziekte waaraan zowat iedereen lijdt. Ben jij er ook door aangetast ?

De automobilitis is besmettelijk, maar treft de ene mens een tikje harder dan de andere. Welke zijn de symptomen van die ziekte ? Het allereerste symptoom is een afkeer voor het gaan in het algemeen en voor het lopen in het bijzonder. Tweede symptoom : passie voor de overdreven snelheid. De zieke kijkt voortdurend naar zijn uurwerk om « zijn gemiddelde snelheid » te berekenen.

Aan die gemiddelde snelheid kan men de « koorts » van de zieke zeer nauwkeurig uitcijferen...

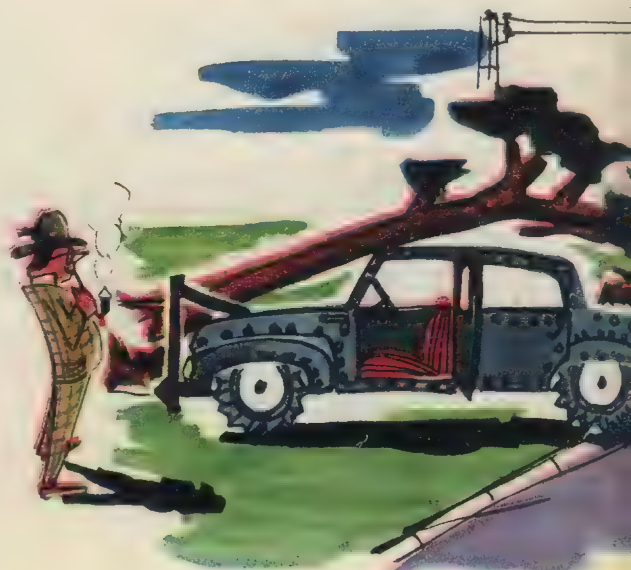
Men vindt de ziekte over heel de wereld, maar in

NEDERLAND



Zo'n tweewieler heeft ook z'n goede kant !

DUITSLAND



Merck toch hoe st



Een auto ? Neen, een paketboot !



Caramba ! Een rijdend arsenaal !

KTE VAN ONZE TIJD

de Verenigde Staten heeft zij een uitstekende voedingsbodem gevonden : 70 miljoen Yankees zijn er door aangetast ! In Europa krijgt Engeland de zwaarste klappen : 6 miljoen zieken. Frankrijk telt er 5 miljoen, België ongeveer 753.000 en Nederland ongeveer 500.000. Sovjet Rusland weet zich op afdoende wijze te beschermen tegen de automobilitis want van de 210.000.000 Sovjetburgers, werden er slechts 3.700.000 door de ziekte aangetast.

Sommige zieken uit onze gewesten leven nog slechts voor hun « ziekte ». Om de automobilitis te verzorgen, gebruikt men de mechanotherapie... en de machines die men « auto » heet. Die machines zelf kosten een aardige duit, maar daarbij komt nog dat ze versterkende drankjes nodig hebben die men « benzine » en « olie » noemt. De Staat weet — zo heeft men ons ten minste gezegd — dat de zieken nooit aarzelen hun ziekte te verzorgen en geen offer hen te zwaar is. Daarom heft de staat dan ook belasting of een taks op de auto, de benzine en andere aardigheidjes. Kwestie van ook een centje te verdienen.

Volgens de laatste berichten, hebben de specialisten een machine gebouwd die minder duur is en « Kart » heet. Met deze machine kan men niet alleen volwassenen maar ook kinderen verzorgen. Hoera !

Een wonderdokter, specialist in de automobilitis, toont hier enkele machines in verschillende landen gebruikt om de ziekte te bestrijden. In ieder land doet men het naar eigen smaak en wens.



rck...

Tea-time, Sir...



MARS, WORDT

EEN vijftiental jaren geleden bestelde de Amerikaanse marine, bij de firma Glenn-Martin, een half dozijn grote watervliegtuigen, uitstekend geschikt voor transport. Deze toestellen had men **Mars** gedoopt en men vraagt zich af, waarom ze de naam van de oorlogsgod kregen, vermits ze absoluut ongevaarlijk waren ! De naam **Neptunus** had hen beslist beter gepast. Jarenlang vlogen deze toestellen over de oceanen met vracht en ook met gewonden die ze van het slagveld terug naar Amerika brachten. De zware watervliegtuigen kunnen niet mee met de tijd, ze zijn niet snel genoeg. De Amerikaanse marine meent dat vliegtuigen, die slechts 250 km per uur kunnen afleggen, niet meer renderend zijn. **Mars** werd dus verkocht.

Wie kocht de toestellen ? Je zou het toch nooit raden en daarom verklap ik het je meteen : een maatschappij van brandweerlui ! Je hebt reeds gelezen en ook al foto's gezien van de reusachtige bosbranden die de Verenigde Staten en Canada in een droogteperiode teisteren. Zeer uitgestrekte wouden worden dan de prooi van de vlammen. Hout is kostbaar en wordt niet alleen gebruikt in de meubelnijverheid, maar bv. ook om verwerkt te worden tot papierbrij. Hoe de brand ontstaat weet men gewoonlijk niet, maar men kan het gissen. Wekenlang verschroeit de zon het groen, geen grasprietje dat niet bruin verzengd is, de takken kraken van de droogte. De mensen en ook de dieren kijken uit naar regen, maar die wil niet komen... Een vonkje is dan genoeg om hektaren bos in enkele uren tijd in lichtelaaie te zetten...

Sedert enkele jaren nu worden er regelmatig vliegtuigen en helicopters uitgezonden om die uitgestrekte wouden van de Verenigde Staten en Canada in de zomer te bewaken. Zodra de piloten een rookwolkje merken, geven zij het alarm :'



DE OORLOGSGOD BRANDWEERMAN!

TECHNISCHE STEEKKAART van de Martin «Mars»

De « Mars » is een watervliegtuig en werd oorspronkelijk gebruikt als verkenningsvliegtuig met lange actieradius. Het was bestemd om de konvooien over de Stille Oceaan te begeleiden. De « Mars » werd dan omgebouwd tot vrachtvliegtuig.

Het eerste prototype deed zijn éérste vlucht in 1942. Na vijf duizend uren vlucht werd het volledig uit elkaar genomen om z'n weerstandskracht te testen. Nadien werd de « Mars » in kleine reeksen gebouwd. Het eerste, gekend als de JRM-1 werd in de helft van het jaar 1940 aan de Amerikaanse Marine afgeleverd en drie andere toestellen volgden in 1946. Die toestellen waren uitgerust met vier Wright motoren R-3350 en hadden een kracht van 2.000 PK.

Het laatste toestel van de reeks, de JRM-2, werd in 1947 besteld en was uitgerust met vier motoren Pratt en Whitney R-4360 die een tikje krachtiger waren.

Nadat een van de toestellen vernield werd door brand, uitgebroken in een van de Wright-motoren, kregen de drie andere JRM-1 een Pratt en Whitney-motor en werden de JRM-3.

Iets meer dan twee jaar geleden werd de « Mars » uit de actieve dienst genomen; hij werd brandweerman !

Vleugelspanwijdte van de « Mars » : 61 m. - Lengte van de romp : 36,65 m. - Totaal gewicht bij het opstijgen : 68 ton en hij kan in z'n reservoirs meer dan 50.000 liter brandstof meevoeren. De maximum snelheid is 350 km. per uur. In de versie « transportvliegtuig » kan de « Mars » meer dan 5.000 km. zonder tussenlanding afleggen.

de brandweer rukt uit. Neen, de brandweerlui komen niet te voet of per wagen, want dat ware absoluut onmogelijk. In die wouden zijn er trouwens geen wegen. Vliegtuigen en helicopters gooien hen af in de omgeving van de brand, per parachute en met hun volledige uitrusting dalen ze. De rol van de vliegtuigen is hier echter nog niet ten einde. Zij moeten de brandweerlui, daar beneden op de grond, effektief helpen Zij gieten daarom water of scheikundige blusmiddelen boven de brand uit. Voor deze taak was de Martin **Mars** uitstekend geschikt. In zijn romp kan men 30.000 liter water pompen die in vier seconden kunnen uitgestort worden ! Deze zondvloed kan een oppervlakte van 3.500 m2 bedekken. Vermits geen enkel punt van het woud voor de **Mars** meer dan een kwartier ver is, kan hij in één uur tijd viermaal zulk een stortregen op de brand laten neerkomen, d.w.z. dat de **Mars** in zestig minuten 120.000 liters water kan uitstorten. Dit staat gelijk met een stortregen van 3,5 cm water per vierkante decimeter grond.

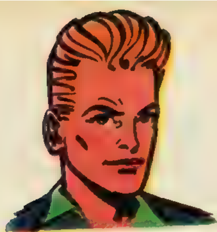
Om het nog duidelijker te maken dat de **Mars** werkelijk een sensationeel en efficiënt toestel is, geven we hier nog een paar voorbeelden. Om het werk te doen dat **Mars** doet in één enkele tocht (dit wil zeggen het aanvoeren van 30.000 liter water) zou men :

— 88 éénmotorige **Beavers** de Havilland moeten inzetten of
— 70 **Goose**, een watervliegtuig van de firme Grumman of
— 10 **Avenger**, eveneens een Grumman, een torpedovliegtuig uit de laatste wereldoorlog dat thans ook als vliegende brandweerman dienst doet.

Je ziet, een naam zegt ook niet alles. **Mars** is de oorlogsgod, maar de vliegtuigen die zijn naam dragen helpen het vuur op een zeer doeltreffende wijze bestrijden.



Zo strijkt een watervliegtuig neer op de grote plas. Een schouwspel dat men niet vaak meer te zien krijgt omdat de watervliegtuigen niet meer gebruikt worden.



AVONTUUR

Om aan de kogels van de bandieten te ontsnappen steekt Delta

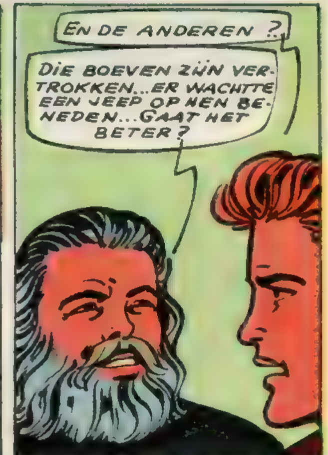




















TE SARAJEVO

door Frans Craenhals

het kraaiennest in brand en verbergt zich achter een rookgordijn...



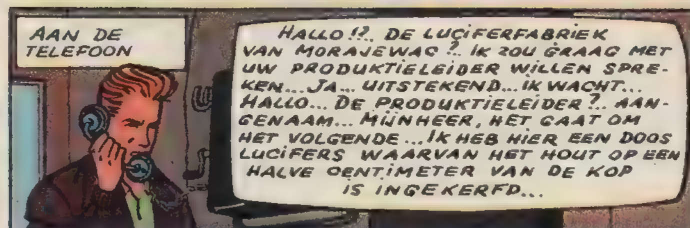


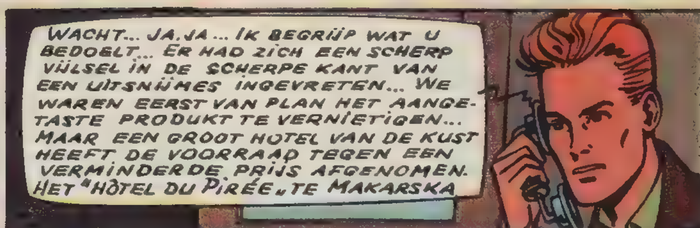


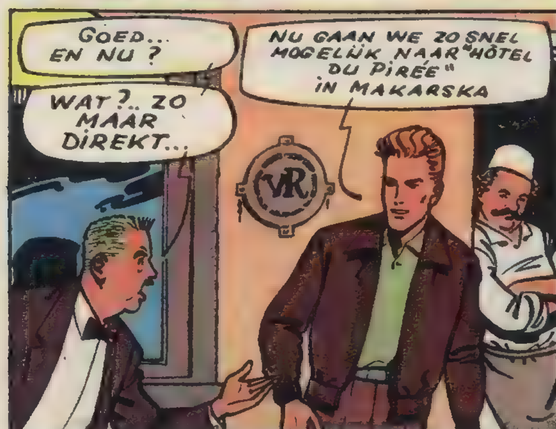
















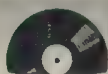




(Wordt voortgezet.)

EEN PRAATJE BIJ EEN PLAATJE







DANSEN MET DE LOS ESPAÑOLES !

HOU je van Spaanse dansen ook als ze een beetje « gearrangeerd » werden, dat wil zeggen wanneer ze niet autentiek Spaans zijn, niet tot de echte folklore behoren en de specialisten inzake Spaanse folkloristische muziek, er hun neus voor ophalen of zeer sip kijken ? Ja ? Probeer het dan eens met een plaatje van het ensemble « Los Españoles », samengesteld uit Manuel Perez, José Luis Munoz, Marcelino Lopez, Miguel Laiz en Antonio Moldes ; vijf uitstekende, fijne muzikanten. Ritme hebben die knapen, dat mag je vrij van me aannemen ! Op het plaatje dat we hier voorstellen (45t) : « Kanimambo », « Marina », « La Montaña », « Un Telegrama ». Leuke, vrolijke danswijsjes die stemming brengen en die niet smakeloos zijn. Dat is een grote verdienste. Een leuk plaatje voor een gezellige verjaardagsfuif.

(Polydor 21.557)

MOTOREN MET ZONNE-ENERGIE

DE zon is een onuitputtelijke energiebron en zal zeer waarschijnlijk in de toekomst de ruimteschepen en de instrumenten die zij aan boord hebben de nodige brandstof geven. De zon kan de goedkoopste brandstof geven en... ook de brandstof die het minst zwaar weegt! Dit laatste is van zeer groot belang voor de ruimteschepen. Inderdaad, thans moeten zij niet alleen hun eigen gewicht maar ook dit van de brandstof die zij meevoeren aan de zwaartekracht van de aarde ontrukken en naar de ijle hoogte stuwen.

DE geleerden bestuderen het middel om de ruimteschepen met zonne-energie vooruit te stuwen en zonder de hulp van brandstof, die zij van op aarde meenemen. In dit domein is echter alles nieuw, alles moet nog uitgevonden worden. De ruimteschepen van de toekomst, gepropulseerd met zonne-energie kan men niet meer vergelijken met de huidige. Ze zijn net uit een toekomstfilm weggelopen. In de wetenschappelijke laboratoria van Los Alamos, in Nieuw Mexico, maakt men de plannen voor twee toestellen die men de poëtische namen « Zonnesluier » en « Cosmische Vlinder » heeft gegeven.

KAN DE ZONNESLUIER NAAR DE STERREN VLIEGEN!

De Zonnesluier zou de zonne-energie kunnen gebruiken zoals een zeilboot de kracht van de wind gebruikt. Het ziet er heel eenvoudig uit. De sluier (of het zonnezeil) wordt in een ruimtetoestel gedraaid dat middelmatige afmetingen heeft en dat getrokken wordt door een raket. Eens op een bepaalde hoogte, gaat de sluier (of het zeil) progressief open en, helemaal ontplooid, stuwt hij het ruimtetuig. De sluier is in werkelijkheid een zeer dunne schijf uit plastic, bekleed met gevaporiseerd aluminium. De sluier vangt de zonne-energie op, langzaam trekt zij de satelliet waaraan zij bevestigd is verder en verder de ruimte in tot daar, waar de satelliet niet meer onderworpen is aan de aantrekkingskracht van de aarde of van de planeten...

Radioseinen, uitgezonden van uit basissen speciaal met dit doel in de Verenigde Staten gebouwd, zouden inwerken op de gyroscopen in het centrum van de sluier geplaatst. Zij zouden het ruimteschip leiden. Dank zij dit systeem, zou het zonneschip even goed rond de zon kunnen draaien als om de maan of om een andere planeet. Vermits het ruimteschip en de sluier zich in het luchtledige (of bijna luchtledige) voortbewegen, ontmoeten zij geen weerstand.

De zonnesluier en de satelliet zouden jaren aldus in de ruimte kunnen bewegen. De specialisten beweren, dat een zonnesluier die 400 meter breed is en ongeveer 45 kg weegt een ruimteschip naar Mars, en van Mars naar de aarde zou kunnen brengen in twee en een half jaar!

ALLES IS GLOEDNIEUW

De omzetting van zonne-energie in electriciteit is nieuw. Al de studies en de experimenten die er op betrekking hebben zijn recent. De Zonnesluier en de Cosmische Vlinder waarover we hier spreken bestaan nog slechts in theorie. Zoals we echter reeds in ons blad hebben verteld, zijn er kunstmatige satellieten die de zonne-energie als stuwkracht gebruiken (lees in dit verband « Kuifje » nr 23).

Om zonne-energie in electriciteit om te zetten, werd er in de Verenigde Staten een nieuwe thermo-electrische generator gebouwd. Hij gebruikt een reflector, spiegel of aluminiumblad om de zonne-energie op te vangen. Deze energie wordt naar twee metalen stukken geleid die op verschillende temperatuur gehouden worden. Hieruit ontstaat een electrische stroom. Wanneer deze nieuwe generator tiptop in orde zal zijn, kan hij aangewend worden in luchtschepen. Hij is licht en veilig en zou, aldus Amerikaanse specialisten, jaren kunnen meegaan.

EEN VLINDER MET SPIEGELVLEUGELS

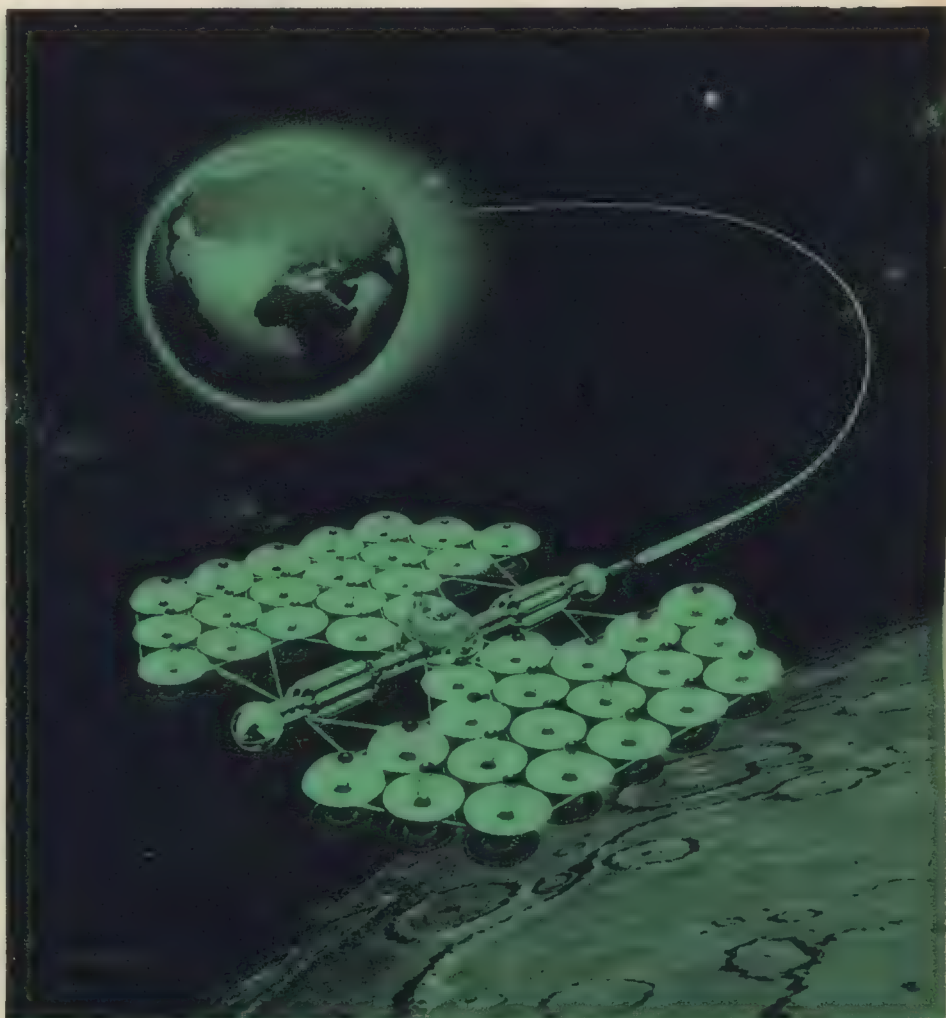
De Cosmische Vlinder is in werkelijkheid familie van de Explorer VI. Zijn vleugels zijn uitgerust met brede spiegels die de zonne-energie opvangen, zoals de vleugelkleppen van de satelliet. De opgevangen energie gaat dan naar het lichaam van de vlinder zelf, waar ze een stoomgenerator voedt. De voortgebrachte electriciteit zorgt voor de voortstuwing van de raket.

De opzoekingen staan nog in hun kinderschoenen, maar de specialisten zijn er van overtuigd dat de ruimteschepen gestuwd door zonne-energie veel makkelijker zullen te maneuvreren zijn dan de ruimteschepen met een brandstof door mensenhanden gecreëerd en van op aarde meegenomen.

Ruimteschepen met zonne-energie zijn veel lichter en de energiebron, de zon, is onuitputtelijk.

Of de toekomstige ruimteschepen er zullen uitzien zoals op de tekening die je hierbij ziet is een andere vraag. Het is een vraag die men voorlopig niet kan beantwoorden.

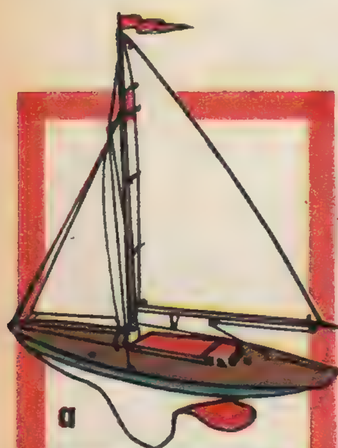
De « Cosmische Vlinder » gezien door de bril van de Amerikaan Frank Tinsley. Is deze vlinder het ruimteschip van de toekomst? Wie weet! Het is best mogelijk dat we die vlinder binnen enkele maanden of jaren zien opstijgen.



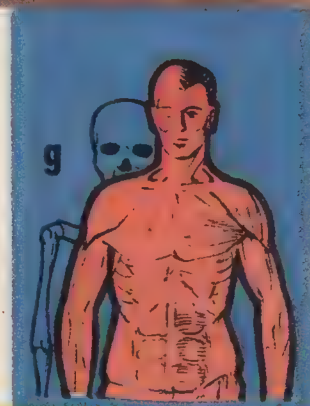
HOERA !
HET IS VAKANTIE !

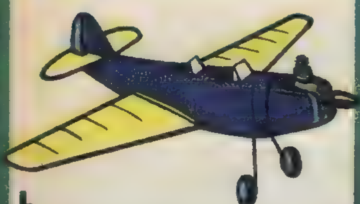
Alvorens naar zee of naar het platteland te vertrekken, breng je een bezoek aan de prachtige winkels CHRISTIAENSEN, daar kan je werkelijk het mooiste en het beste speelgoed vinden. Uit de overvloed kozen wij de stukken die je op deze pagina ziet !

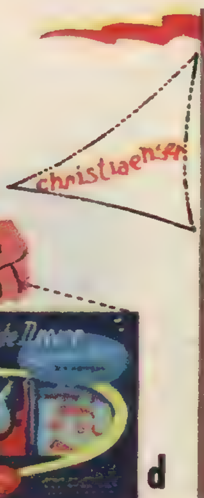


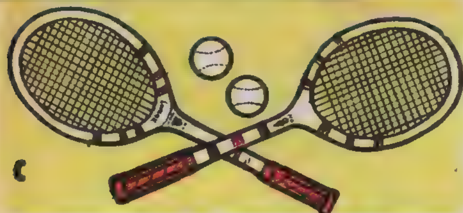














d

GERI*

CHRISTIAENSEN

A. - Een onvergelijkelijke keuze van zeilboten :
32 cm. : **125 F.** — 42 cm. : **195 F.**
52 cm. : **295 F.** — 62 cm. : **395 F.**
72 cm. : **525 F.**

B. - Prachtig vliegtuig **THIMBLE DROME** met benzinemotor.
Kompleet : **575 F.**

C. - Raket **DONNAY « VICTORY »** nylonkoorden tegen **225 F.**
Raket **« SCOUT »** tegen **185 F.**
Raket **DONNAY « PERSONAL »** met versterkt raam in vezels.
Nylonkoorden tegen **495 F.**
Eternylkoorden tegen **720 F.**
Officiële bal : **35 F.**
Reclame bal : **18 F.**

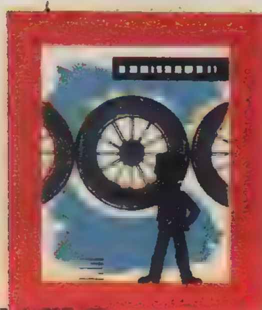
D. - **THIMBLE DROME** doos met accessoires voor alle vliegtuigen (cirkelvlucht) bevattend : brandstof, handvat, nylonkabel, contactbougie, vingerbeschermer, trechter met filter, kabelkoppeling.
Kompleet : **195 F.**

E. - Schommel
Lengte 2 m. : **695 F.**
Lengte 3 m. : **1.250 F.**

F. - Boot om te bouwen LINDBERGH **« SHRIMP BOAT »** met electrische motor : **195 F.**

G. - Menselijk geraamte, om ineen te steken : **195 F.**

H. - Repetitierevolver met slaghoedjes, lood en pijltjes : **495 F.**



vraag onverwijld de prachtige kosteloze catalogus CHRISTIAENSEN bij CHRISTIAENSEN, Grasmarktstraat, 36, Brussel. Huidevettersstraat, 12, Antwerpen. Rue de la Clé, 31, Bergen.

publi*art*

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN — TEKST VAN J. SCHOONJANS

HET CONSULAAT

SEDERT 1789 had Frankrijk dus vier regimes gekend in de tijd van tien jaar : de Legislative (Wetgevende Vergadering), de Conventie, het Directoire en het Consulaat. De Franse Revolutie eindigt hier. Op het ogenblik dat Bonaparte aan het bewind kwam, zou de Revolutie datgene wat ze in het binnen- en in het buitenland gewonnen had verstevigen, versterken, stabiliseren en organiseren. Bonaparte was een groot veldheer en een groot staatsman.



1. — DE WETGEVENDE MACHT

DE wetten zouden gemaakt worden door drie assemblées. Er was de Conseil d'Etat (staatsraad) om de wetten te bestuderen, het Tribunat om ze te bespreken en het Corps Législatif (het wetgevend corps) — men noemde hen de driehonderd stommen — om ze in stilte te stemmen. Sommige leden van deze drie hoge vergaderingen waren verkozen door een kiezerscorps uit de burgerij gehaald. Men kon echter zeggen, dat zij praktisch benoemd werden door de Eerste Consul !



2. — DE UITVOERENDE MACHT

DE uitvoerende macht lag in handen van drie consuls, maar in feite besliste de Eerste Consul alléén en oppermachtig. Hij benoemde de ministers, de ambassadeurs, de officieren, de ambtenaren, de rechters of... dankte ze af ! Hij benoemde ook de leden van de vierde vergadering, de Senaat. Al de namen uit het antieke Rome duiken weer op : consuls, tribunen, senatoren. Deze laatsten waren er mee belast de grondwet te doen eerbiedigen. Een hiërarchie van prefecten (in Frankrijk gouverneur van een departement), onderprefecten en burgemeesters kropen aan de voeten van Bonaparte. Lodewijk XVI was nooit zo oppermachtig geweest !



3. — DE OORLOG

MAAR het was oorlog en Napoleon had niet vaak de gelegenheid om zijn roodfluwelen uniform van consul te dragen. Hij moest drie vijanden verslaan : Rusland, Oostenrijk en Engeland. Rusland was reeds overwonnen. Terwijl Bonaparte uit Egypte terugkeerde, had Massena de Russen onder het bevel van generaal Soevorof verslagen te Zürich en hij had ze doorheen de passen van de Sint-Gothard achtervolgd.

4. — ZOALS HANNIBAL...

LANGS de Grote Sint-Bernard trok Bonaparte de Alpen over. Op 20 mei 1800 stond hij in de Po-vlakte en op 14 juni raakte hij te Marengo slaags met het Oostenrijks leger. Het scheelde geen haar of hij werd verpletterd ! Hij had zijn troepen te zeer verspreid en hij had nog slechts 19.000 soldaten tegenover 40.000 Oostenrijkers in het vuur te werpen. Hij moest wijken toen Desaix op het toneel verscheen met versterking. Desaix begreep, haalde zijn uurwerk te voorschijn en zei : « Het is nog geen drie uur... » Toen werd hij door een kogel in de borst getroffen en viel dood neer. De Oostenrijkers werden door Bonaparte verslagen te Marengo en door Moreau te Hohenlinden. Zij sloten vrede.





5. — DE VREDE VAN AMIENS

ENGELAND verloor er de moed bij. Een zeldzaam feit ! William Pitt moest ontslag nemen en op 25 maart 1802 werd de vrede van Amiens getekend. Frankrijk behield zijn veroveringen. Het had zich omringd door een gordel van federatieve republieken : de republiek Batavia (Nederland), Helvetia (Zwitserland), de Ligurische republiek (Genua), de Cisalpijnse republiek (Milaan), de republiek van Napels, de Romeinse republiek (Rome). De populariteit van Bonaparte grensde aan... afgoderij ! Hij besloot er van te profiteren !

(Wordt voortgezet.)



HALLO ! HALLO ! HIER LUC VARENNE...

WANNEER KRIJGEN WE EINDELIJK DE GELE TRUI ?...

ZONDAG wordt te Rijsel het startschot gegeven voor de Ronde van Frankrijk. Wie zal haar winnen ? Dat is eigenlijk de ENIGE vraag die ons interesseert. Sedert 21 jaar wachten we op de gele trui. Zou er eindelijk een van onze renners op 17 juli in het Prinsenpark de zo begeerde gele trui mogen aantrekken ?

WANNEER ik aan de gele trui denk, dan herinner ik me natuurlijk onze kleine Globul die, indien hij ten minste de waarheid heeft gesproken, voor mij een mooie gele trui breit. Hij doet dit omdat ik er niet meer zou om grienen. Grien ik werkelijk zo dikwijls ? Je moet weten dat het niet bepaald prettig is een nederlaag aan te kondigen. Radioluisteraars schrijven me, dat ze aan mijn « hallo, hallo » reeds horen of ik een goed of een slecht nieuws te melden heb. Ik wens uit de grond van mijn hart dat ik dit jaar geen ander nieuws dan goed nieuws kan aankondigen.

Vorig jaar waren we bij voorbaat kansloos. Alle puike renners van de buurlanden waren er ; onze Rik Van Looy schitterde door afwezigheid ! Hij miste de bus in 1959 en ook dit jaar laat hij verstek gaan. Bekijken we nog even de Ronde 1959 : Bahamontes won voor Anglade. Waar en hoe won de Spanjaard de Ronde ? Hij won haar heel enevoudig tijdens een rit in het Centraal-Plateau, een kleine, onbeduidende rit waarin niemand zijn rivaal wantrouwde. De enige ritten die van grote betekenis waren, zo dacht men ten minste, waren die doorheen de Pyreneeën en de Alpen.

Dank zij Hoevenaars en Pauwels, hadden we de gele trui gedurende een tiental ritten. We zijn er heilig van overtuigd dat, indien onze renners een betere ploeggeest hadden gehad, indien ze minder jaloers waren geweest op de lauweren van Jos Hoevenaars, zij dan de « Arend van Toledo » hadden kunnen doen beven.



Zullen de grote sterren elkaar tijdens de Ronde ook bekampen zoals zij dit gedurende het seizoen hebben gedaan ? Voor zo ver ik weet heeft geen enkel groot kampioen een klassieke wegrit gewonnen. In de eerder triestige Ronde van Spanje kon een jonge Belgische renner Charly Gaul, Bahamontes en Suarez een lesje geven. De kleine renners, de knechten, hebben tijdens het jongste wielerseizoen hun strepen verdiend en het is best mogelijk dat zij de Ronde zullen winnen. Het zou wel eens een « Opstand van de Geuzen » kunnen worden ! De knechten zullen waarschijnlijk tijdens deze Ronde zo veel van zich doen praten, dat men de stem van de grote tenoren niet eens meer zal horen.

Nu, afwachten is de boodschap. Verrassingen zijn nooit uitgesloten !



DANK ZIJ DE BANDEN **Englebert** EN **MICHEL VAILLANT**

LEREN DIRK EN MARLEENTJE DE VERKEERSREGELS

Marleentje : We mogen met je mee rijden, mijnheer Michel? Fijn, daar houd ik van!

Michel : Ik breng jullie graag thuis. Het begint reeds donker te worden en jullie ouders zullen zich reeds afvragen waar jullie zo lang blijven.

Dirk : Je steekt je lichten reeds op?

Michel : Ja, natuurlijk. Wat doe jij met het reglement, beste vriend? Ieder rijtuig dat zich op de openbare weg bevindt, moet zijn aanwezigheid aanduiden bij middel van lichten en dit van zodra men niet meer klaar zien kan op 200 meter!

Marleentje : Geldt dit reglement ook overdag?

Michel : Ja, dit geldt ook overdag, bv. wanneer er nevel hangt of wanneer het stortregent.

Dirk : Ja, maar hoe kan je nu juist de afstand van 200 meter schatten?

Michel : Zo moeilijk is dat ook weer niet en bovendien is het steeds beter je lichten te vroeg dan te laat op te steken. Het is niet zo zeer een kwestie van zelf te zien. Hoofdzaak is dat je wagen door de andere weggebruikers wordt gezien.

Marleentje : Op het platteland, op de grote autoweg gebruik je niet dezelfde lichten dan in de stad, he?

Michel : Deze regel moet je onthouden: op het platteland of in de stad volstaat het de stadslichten op te steken wanneer de openbare verlichting de automobilisten toelaat 100 meter ver te zien. Het spreekt vanzelf dat je ook je rode lichtjes achteraan moet opsteken.

Dirk : En wat gebeurt er wanneer de openbare verlichting je niet toelaat 100 meter ver te zien?

Michel : Dan moet men de weglichten of de kruislichten opsteken. Men doet dit ook wanneer men door een agglomeratie rijdt die niet voldoende is verlicht.

Marleentje : Papa zegt dat de grote krachtige weglichten de automobilisten verblinden en vaak ongelukken veroorzaken.

Michel : Dat is waar en het is om deze reden, dat men verplicht is de weglichten te dimmen wanneer men een wagen kruist. De automobilist duidt dit trouwens aan door even te knipperen met zijn licht. Je dimt ook je grote weglichten wanneer je een wagen op minder dan 50 meter afstand volgt.

Dirk : En wat moet je doen wanneer je je wagen 's nachts laat buiten staan?

Michel : Wanneer de verlichting van de weg voldoende is opdat men je wagen op 100 meter afstand zou zien, mag je alle lichten doven. Is dit niet het geval, dan moet je je parkeerlichten opsteken.

Marleentje : In de steden is dit zeer praktisch. De uitstalramen en de neonreclames verlichten de straat als op klare dag!

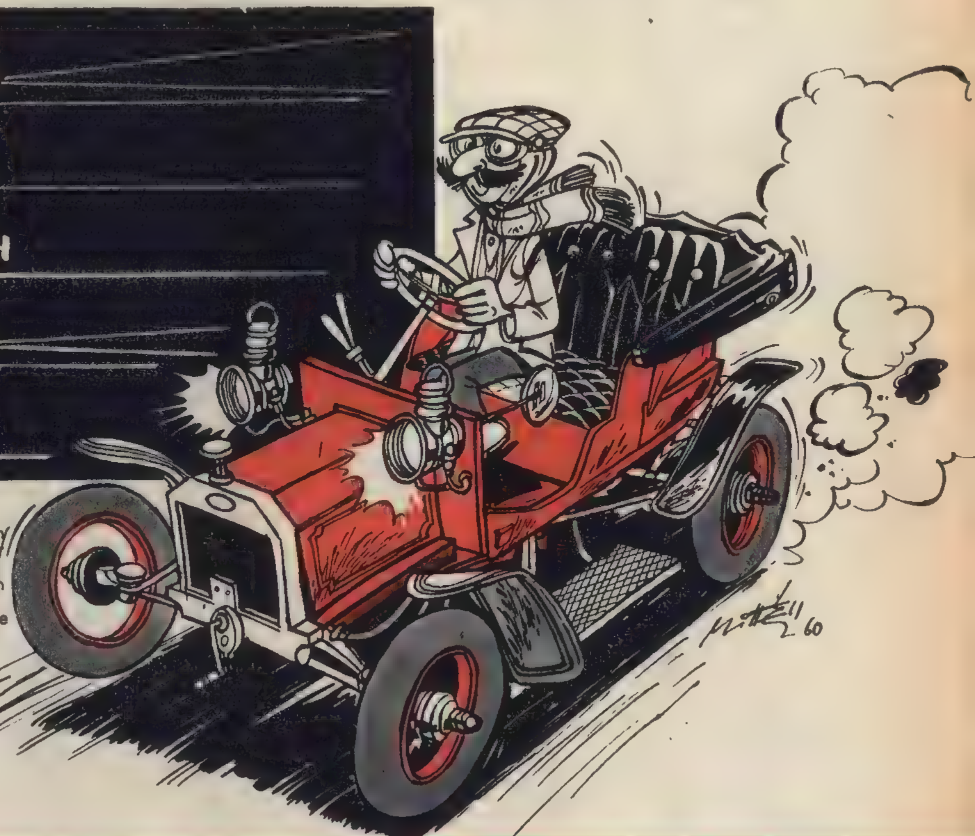
Michel : Opgelet, hoor! In het reglement staat er, voor zover ik weet, niets over lichtreclames en dergelijke. Men spreekt alleen over de verlichting van de stad, de verlichting die door de stad of door de staat werd aangelegd.

Marleentje : En waarom eigenlijk?

Michel : Denk even na. Iedere handelaar mag toch het licht in zijn uitstalraam doven wanneer hij daartoe lust heeft? Het licht van de meeste uitstalramen is gedoofd lang voor de nacht voorbij is en het weer licht wordt. Wil je dus een bekeuring vermijden, let dan niet op de verlichting van de uitstalramen. Kijk naar de straatlantaarns. Bestaat er twijfel, dan gebruikt de voorzichtige chauffeur zijn parkeerlichten.



1. De **stadslichten,** wit vooraan, rood achteraan, moeten opgestoken worden zodra het niet meer mogelijk is klaar te zien op een afstand van 200 m.
2. De **weglichten** moeten de steenweg naar voren verlichten op ten minste 100 m.
3. De **kruislichten** moeten de weg naar voren ten minste 25 m. verlichten.
4. De **rode remlichtjes** achteraan moeten 's nachts zichtbaar zijn op ten minste 150 m., overdag op minimum 20 m.
5. De **richtingaanwijzers** moeten 's nachts zichtbaar zijn op 150 m., overdag op ten minste 20 m.



Englebert SCHENKT DEZE PAGINA AAN ALLE JONGE AUTOMOBILISTEN VAN 7 TOT 77 JAAR



DUEL IN DE W

De Canadezen en de Zweden hebben zich met elkaar verzo

ONDANKS ZIJN AFKEER VOOR DIT GENRE VAN PROCÉDÉ LAAT DAN TEN SLOTTE TOE DAT PIET IN EEN KAST WORDT OPGESLOTEN OM SIEBEL TE VERRASSEN . EN TWINTIG MINUTEN LATER . . .

Het Zweedse team verwijdert zich na een schitterende prestatie . Het Amerikaanse acrobatenteam dat u reeds kent : de "Blue Thunders" , stijgt op onder leiding van zijn kapitein Dan Cooper .



OP DITZELFDE MOMENT.

Dat heb ik goed uitgerekend. Zelfs het grondpersoneel staat te kijken en de schildwachten hebben hun post verlaten om de Canadezen te bewonderen . De ingang van de kleedkamer is dus vrij !

SIEBEL LAAT ZICH VANGEN AAN DE LIST. HEEL STIL SLUIPT HIJ DOOR DE KLEEDKAMER . . .

Dat is de kast van Dan Cooper . Het hangslot krijg ik wel open...

Daar komt ie! Ik schakel de camera in . . .

IN EEN HANDOMDRAAI HEEFT DE SCHURK DE KAST VAN DAN GEOPEND . HIJ VERMOEDT NIET DAT HET ONZICHTBARE OOG VAN DE CAMERA, INGESCHAKELD DOOR PIET , AL ZIJN BEWEGINGEN VOLGT...

De brief ! Ik ben gered !













Je houdt van de avonturen van Dan Cooper, d

OLKEN

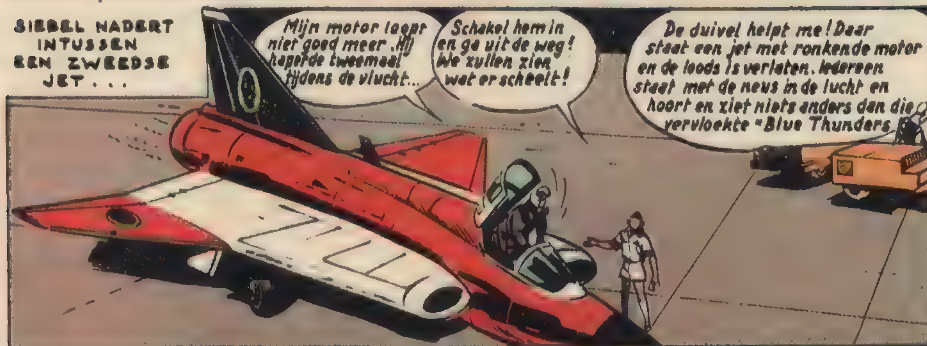
door
Albert Weinberg



ij zullen trachten Siebel, de saboteur, in een valstrik te lokken...

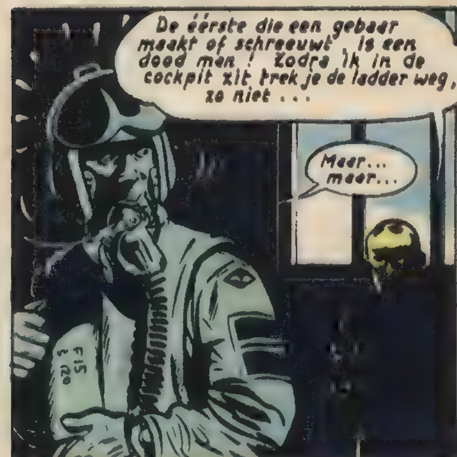


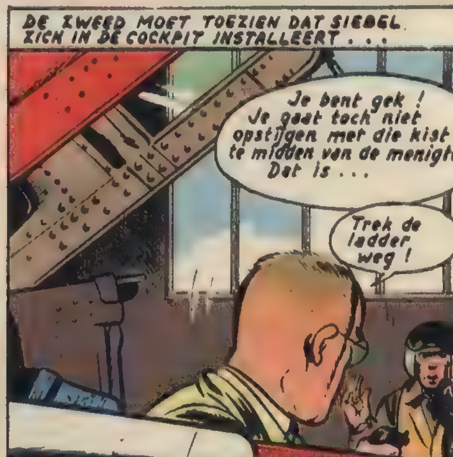






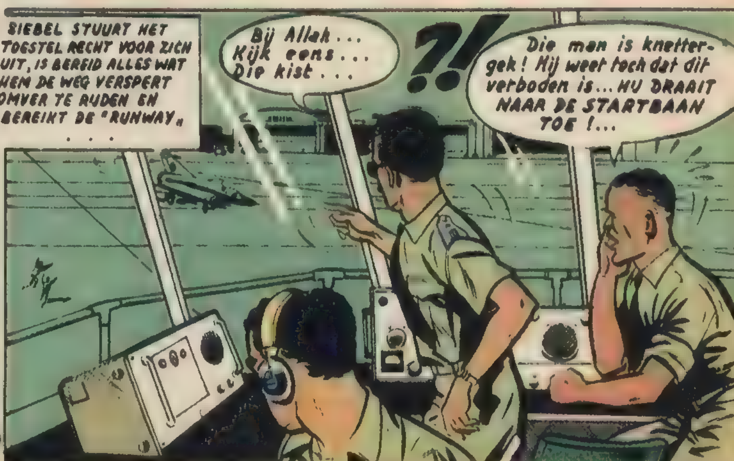
(1) Handen omhoog!











lees je ook het album DE BLAUWE DRIEHOEK.

(Wordt voortgezet.)



Een spionageroman
door André D. Fernez
Geïllustreerd door Ref

DE AVONTUREN
IN HET HOL V

ACHTSTE HOOFDSTUK :

DE NACHTMERRIE DUURT VOORT...

HOE lang duurde dit stilzwijgend examen? Jimmy was niet bekwaam het te zeggen. Hij had de indruk dat de angst die hem in haar greep hield een eeuwigheid duurde. Ten slotte knikte Erwin Berg even met het hoofd, glimlachte ietwat gedwongen en schudde de hand die hem gereikt werd krachtig.

— Mijn beste Heinz! riep hij. Ja, hij is het, het is mijn vriend Heinz von Goettge!

En alsof hij het nog duidelijker wilde maken dat hij zijn oude vriend had herkend, omhelsde hij Stone hartelijk. Schmidt, die de scène met gefronste wenkbrauwen en zonder een woord had gevolgd, leek gerustgesteld.

— Ik laat jullie een ogenblik alleen, zei hij op bijna vaderlijke toon. Ik begrijp dat jullie ontroerd bent; dat is men steeds wanneer men een vriend na lange tijd weerziet!

Hij liep vlug naar een deur die de Amerikaan nog niet opgemerkt had. « Hij zal ons bespieden! dacht Jimmy. Hij zal mijn reacties bestuderen en alles wat ik zeg onder de loupe nemen. De aarzeling van Erwin Berg is hem niet ontgaan. »

Erwin Berg liet de schouder van de jongeman echter niet los, en hij verontschuldigde zich met de woorden:

— Wees niet boos, Heinz, omdat ik niet dadelijk in je armen ben gevallen. Je moet weten dat ik niet goed meer zie. Door steeds gedwongen te zijn met kunstlicht te werken, ben ik zo bijziend geworden als een mol... Het doet me ontzettend veel genoegen je weer te zien. Het is onverwacht en onverhoopt. Ben je hier ook als vrijwilliger?

Jimmy voelde de angst nog steeds in de keel. Hij bevochtigde de lippen. « Ja » zeggen, terwijl Schmidt meer dan waarschijnlijk achter de muur zat te luisteren was onvoorzichtig. Indien hij « neen » antwoordde, dan haalde hij zich wellicht het misprijzen, het wantrouwen en misschien zelfs de openlijke vijandschap van Berg op de hals. Zeer snel woog hij het voor en het tegen van beide houdingen af en antwoordde:

— Neen. Onbekenden hebben me te Wenen ontvoerd, toen ik me klaar maakte om naar Hongarije te vertrekken. Ze hebben me hier gebracht.

— Ha! fluisterde Berg. Naar Hongarije? Heus waar?

— Ik werd er toe verplicht. Ik deed het niet voor mijn genoegen...

De Duitser haalde de schouders op, maar iedere warme hartelijkheid was uit zijn blik verdwenen.

— Hoe het ook zij, Heinz, je bent thans bij ons en dat is het voornaamste. Hoe gaat het met die goeie ouwe Rex?

Jimmy voelde dat hij bleek werd. Nooit had von Goettge hem over Rex gesproken. Wie was dat? Een man? Een vrouw? Waaraan beantwoordde de naam Rex eigenlijk? Hij had er geen flauw vermoeden van. Hij moest nochtans iets antwoorden, wilde hij geen verdacht wekken. De vraag was op zeer natuurlijke wijze gesteld, een valstrik kon het beslist niet wezen. Het was duidelijk dat er tussen Rex en von Goettge een nauwe band bestond, dat zij elkaar zeer goed kenden. De Amerikaan boog het hoofd en deed alsof het een moeilijk te beantwoorden vraag was en ze hem pijnlijk trof.

— Wat? fluisterde Berg. Bedoel je dat hij...

— Ja, hij is dood, antwoordde Stone ietwat overhaastig.

— Hoe is dat gebeurd?

Vermits Berg de dood van Rex had aanvaard, zou hij ook wel genoegen nemen met de omstandigheden door Jimmy gegeven...

— Een dom vliegtuigongeluk, zei de jongeman met doffe stem zonder de blik op te slaan.

De Duitser knikte zeer ernstig. Was het slechts een illusie? Jimmy meende dat er gedurende een fraktie van een seconde een ironisch vlammetje in de donkerblauwe ogen van Erwin Berg speelde. Onmiddellijk daarop wierp hij het gesprek over een andere boeg.

— Men heeft me duidelijk aan het verstand gebracht dat ik hier gevangen ben en dat er geen enkele kans bestaat uit deze onderaardse stad te ontvluchten. Het is dus maar best dat ik er me bij neerleg. Het vooruitzicht met jou samen te werken geeft me sterkte en moed.

De scheikundige had niet de tijd te antwoorden. De deur ging open. Rudolf Schmidt en Siegfried kwamen binnen.

— Het spijt me heel erg dat ik jullie gesprek moet storen, maar mijn tijd is kostbaar, zei de chef. Von Goettge, men zal u naar het kleermagazijn brengen. Men geeft u een overall en een speciaal pak dat u moet aantrekken telkens u het atoomcentrum binnengaat. Daarna keert u naar uw kamer terug en u wacht daar op mijn bevelen. Berg zal met u contact nemen in het begin van de namiddag. Dat is alles...

Zonder verder nog een blik te werpen op de drie mannen, ging hij aan zijn bureau zitten en haakte de telefoon af.

— Volg me, mijnheer von Goettge, zei Siegfried met zachte stem.

Zodra ze over de drempel van de wachtkamer waren, wuifde Berg even met de hand en verwijderde zich. Jimmy vond de schildwachten weer die hem in de gang opwachtten. Met gebogen hoofd volgde hij zijn gids. Voortaan was hij alleen op zichzelf aangewezen. Van de F.B.I. of van de Oostenrijkse autoriteiten moest hij geen hulp verwachten. Afgesneden van het overige van de wereld was hij onder de naam von Goettge, een ter dood veroordeelde die uitstel van executie had gekregen. Vroeg of laat zou men ontdekken dat hij niet de échte Heinz von Goettge was. Het kon acht dagen duren, twee weken of ook langer. Het bedrog zou echter onvermijdelijk aan het licht komen en dan...

TWEE EN ZEVENTIG UUR LATER

Languit op zijn bed en met gesloten ogen worstelde Jimmy tegen de wanhoop, een wanhoop die zich stilaan van hem meester maakte. Dat men het bedrog nog niet ontdekt had was haast een mirakel, maar de tijd werkte tegen hem en zijn kansen verminderden al naar gelang de uren verstreken. Nooit zou hij zijn bewakers kunnen verschalken en nooit zou hij de monsterachtige organisatie, die Schmidt daar diep onder de grond had uitgebouwd, kunnen ontredderen. Hij zat gevangen als een vlieg in een spinrag.

Spionnen en onzichtbare « videos » bewaakten iedereen en alles. Het geringste gebaar werd opgemerkt. Micro's waren verborgen in de zolderingen, onder de asbakjes, in de leuning van de zetels. Sedert drie dagen was de gevangene gehallucineerd door deze duivelse wereld. Hij kende geen ogenblik rust, geen seconde ontspanning. Het was zo ver dat hij zelfs niet meer durfde slapen uit angst luidop te dromen...

Rudolf Schmidt had niet overdreven toen hij zijn macht en de uitgebreide middelen waarover hij beschikte had onderstreept. Jimmy had zich daarvan rekenschap gegeven, toen hij door een deel van de bunker werd geleid. Geleerde mieren werkten daar tot meerdere glorie van het toekomstig Vierde Rijk! Wat zij daar diep onder de grond hadden uitgebouwd, grensde aan het ongelooflijke en zou zowel in Rusland als in de Verenigde Staten paniek hebben verwekt. Onder de leiding van de Joegoslavische geleerde Anton Senic, hadden enkele natuurkundigen het probleem van de waterstofbom



VAN JIMMY STONE

AN DE LEEUW

Heinz von Goettge, een jong Duits-Amerikaans geleerde, werd verplicht achter het IJzeren Gordijn te verblijven. Jimmy Stone die sprekend op von Goettge gelijkt, zal diens plaats innemen. Hij reist naar Wenen en wordt aldaar opgelicht door onbekenden. Ze nemen hem mee naar een onderaardse fabriek. Daar ontmoet hji Erwin Berg.

in klein formaat opgelost. Dank zij een super-condensator, samengesteld uit een mengeling van titaan, barium en siliconen die tot 25 kilowatt in een duizendste van een seconde kon vrij maken. De temperaturen ontwikkeld door deze ontlading, bereikten veel duizenden electronen volt en waren ruimschoots voldoende om de waterstof tot ontploffing te brengen. Een waterstofbom op deze wijze geamorceerd, kon men gemakkelijk met een vliegtuig transporteren. De groep geleid door de Duitser Moralt van Blok 1, had een lichte atoommotor gebouwd voor bombardementsvliegtuigen. Een vliegtuig met deze motor uitgerust had geen benzinemotor meer nodig om op te stijgen. Hij kon opstijgen met zijn atoommotor. De Tsjechische scheikundige Oswald Czernek had een schrikwekkend gas samengesteld...

Om von Goettge de genadeslag te geven en hem er van te overtuigen, dat het niet zou blijven bij opzoekingen en experimenten, had Rudolf Schmidt Jimmy naar het heilige der heiligen gebracht: een reusachtige ronde zaal onder een doorschijnende koepel. In deze zaal stonden twee supersonische vliegtuigen klaar. Ze wachtten slechts op het bevel...

— Dit zijn toestellen die vertikaal opstijgen, zei Rudolf Schmidt tot Stone. Zij kunnen een snelheid van Mach 6 bereiken. Om aan zeer hoge temperaturen weerstand te bieden zijn de randen van de romp en de vleugels zo scherp als een scheermes. Zij werden gebouwd uit inoxydabel staal en titaan. Zowel het ene als het andere toestel, kan een waterstofbom meevoeren. Zij kunnen om het even welk moment opstijgen. Alles is gereed. Het zeegroene licht dat je daar boven ziet en dat doorheen de koepel sijpelt, is het meer. Dat kunnen we drooggleggen in drie uur tijd. Het water wordt afgeleid naar een onderaardse rivier die langsheen stad nr 2 loopt. Ik heb slechts op een knop te drukken... De koepel gaat wijdopen. Het eerste toestel vliegt naar het oosten, het tweede naar het westen. In minder dan een halve dag zijn Moskou en New York van de wereldkaart gevaagd. Deze dubbele bliksemsnelle actie is het begin van een wereldconflict dat alles te vuur en te zwaard zal zetten.

Zonder er zich rekenschap van te geven wond Schmidt zich op. Het vreselijk perspectief dat hij daar voor Stone opende, scheen hem dronken te maken. Eindelijk kon hij zijn hoogmoed, die aan waanzin grensde, vrije loop laten. Hij kon zeggen hoe machtig hij was. De glans die in zijn grijze ogen lag werd ondraaglijk. Hij had de armen voor zich uitgestrekt en stond daar als een profeet in vervoering. Hij wierp heel de wereld zijn haat in het gezicht. Hij gaf heel de wereld schuld aan de Duitse nederlaag.

— Dat is een gek! dacht Stone, die er als aan de grond genageld stond van afkeer en meteen toch ook gefascineerd was. Die man is de geest van het kwaad...

Sedert drie dagen leefde Jimmy in een hel. Waaraan kon hij zich vastklampen? Wie kon hij vertrouwen? Met Erwin Berg las hij thans de nota's nagelaten door Franz von Goettge. Hij las ze als een blinde. Hij wist dat er overal hindernissen waren en hij wist ook dat één misstap hem zou verraden. Dit laatste behekste hem. Het ergste was dat hij niet zwijgend kon toekijken. Telkens weer moest hij iets ontdekken, moest hij zijn mening geven, een hypothese voorop stellen. Erwin Berg was ontegensprekelijk een groot geleerde en niets ontging hem. Had hij het spel van zijn jonge confrator nog niet doorzien? Dat was hoogst verwonderlijk.

Had de geleerde niet gezegd dat hij bijziend was? Maar zo even had hij toch microscopische letters en cijfers **zonder bril** op een afstand van 50 cm kunnen ontcijferen!

Welk spel speelde Erwin Berg? Wachtte hij op onweerlegbare bewijzen om de bedrieger te ontmaskeren?

★

Jimmy keek even naar zijn armbanduurwerk. Het was 7 uur 30. Binnen enkele minuten zou een schelle bel hem zeggen dat het tijd was om te dineren. Hij zou zijn kamer verlaten en in begeleiding van twee schildwachten door de eindeloze gangen gaan. Hij zou in de lift stappen en uitkomen in een grote witte zaal. Daar gebruikten de geleerden en de technici van Blok 3 het avondmaal. Erwin Berg zou daar bij hem komen. Hij zou glimlachen en hem vragen of hij niet te vermoeid was. Hij zou aan de andere kant van de tafel gaan zitten en zijn serviette open vouwen en de nachtmerrie zou voortduren... En van seconde tot seconde zou ze vreselijker worden. Het was een nachtmerrie die nooit zou eindigen, omdat er geen ander einde was dan de dood...

(Wordt voortgezet.)



HIPPOLIET, DE

ONGEVEER VEERTIG DUIZEND JAAR GELEDEN ZETTE DE MENS DE EERSTE STAPPEN OP DE WEG DIE TOT ONZE BESCHAVING LEIDT. MET DE ONTDEKKING VAN HET VUUR BEGON ER EEN NIEUW TIJDPERK VAN DEZE LANGZAME ONTWIKKELING. OM HET VUUR BRANDEND TE HOUDEN MOESTEN, TE DIEN TIJDE, DE LEDEN VAN DE STAM OM DE BEURT DE WACHT HOUDEN...







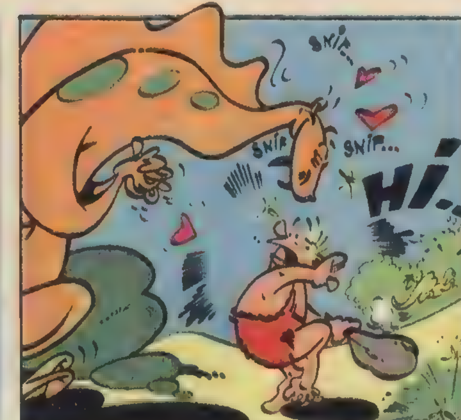


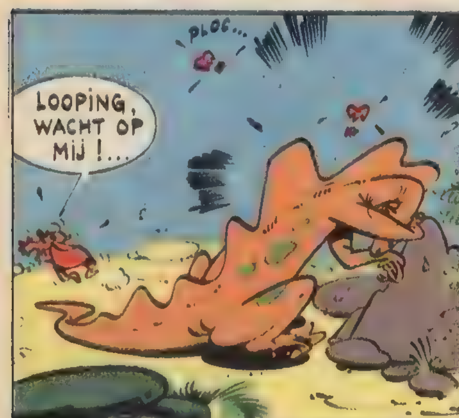










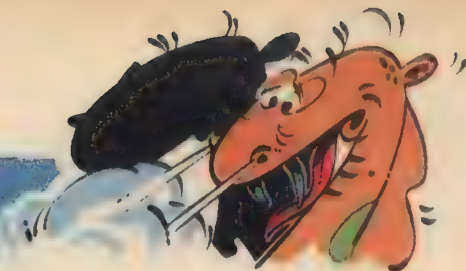






HOLENMENS

DOOR *L. Maezelle*





























HIPPOLIET, DE



































HOLENMENS

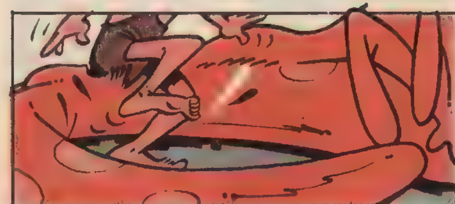
DOOR *L. Maezelle*

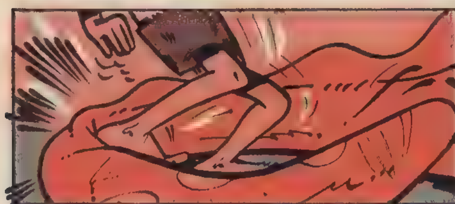


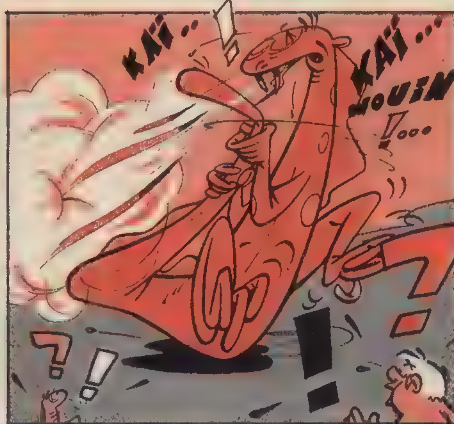














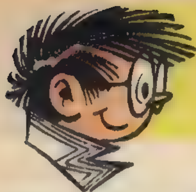








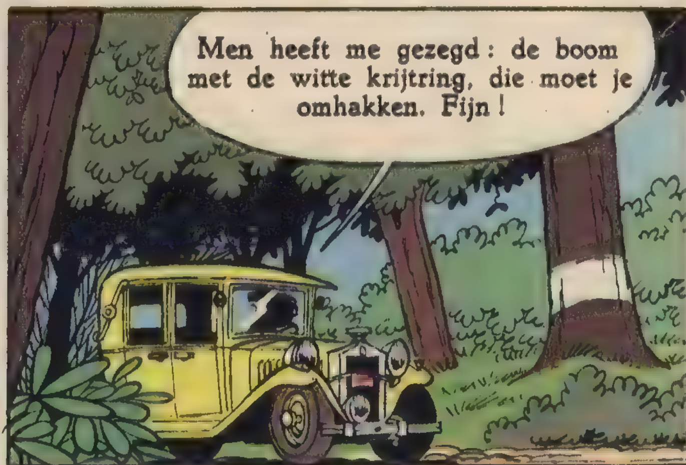
Volgende week : FAUSTO COPPI



DIE DROMMELSE DRIES!

DOOR Mittéï





















DE VLAMMENZEE

DOOR JACQUES MARTIN

Wanneer de uitvinding van Le Gall wordt bekend gemaakt, breekt er hier en daar paniek uit...

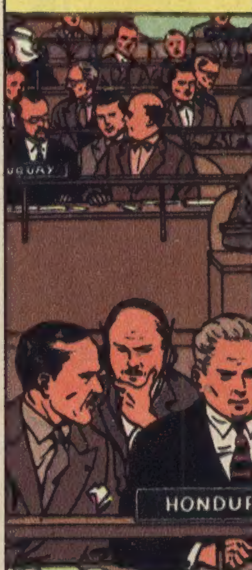
OM EEN UUR 'S NACHTS HEERST ER EEN DRUKKE BEDRIJVIGHEID IN HET ELYSÉE TE PARIJS. VERSCHEIDENE BUITENLANDSE DIPLOMATEN HEBBEN EEN AUDIËNTIE AANGEVRAAGD MET DE MINISTER VAN BUITENLANDSE ZAKEN, TEN EINDE PROTEST AAN TE TEKENEN...

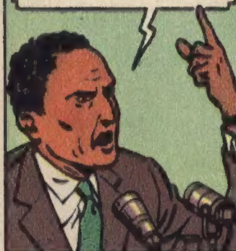


TE NEW YORK WORDT ER EEN BETOGING OP TOUW GEZET VOOR HET GEBOUW VAN DE VERENIGDE NATIES...



IN HET GEBOUW ZELF WORDT DE VERTEGENWOORDIGER VAN DE FRANSE REGERING SCHERP AANGEVALLEN





HET IS ONGEVEER VIER UUR IN DE MORGEN (GREENWICH-TIJD) WANNEER ER TE CARACAS EEN OPSTAND UITBREEKT. DE VENEZUELIAANSE POLITIE SCHAART ZICH NA EEN UUR AAN DE KANT VAN DE OPSTANDELINGEN...



IN HET MIDDEN OOSTEN WORDT DE MASSA BEWERKT DOOR OPGEWONDEN SPREKERS...



'S MORGENS WORDT ER GESIGNALEERD DAT ENKELE FRANSE AMBASSADES EN CONSULATEN MET STENEN WERDEN BEKOGELD. NA EEN WOELIGE ZITTING WORDT DE ONTWAPENINGSCONFERENTIE TE GENEVE "SINE DIE" VERDAAGD...

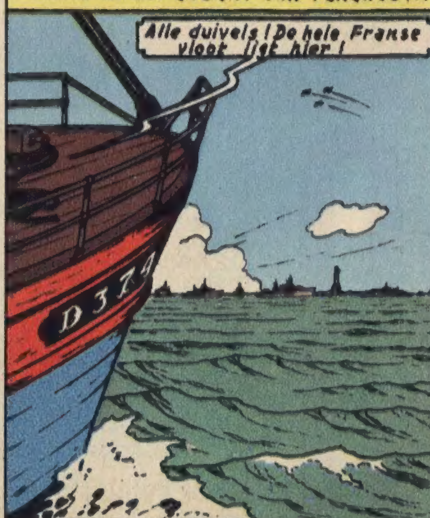


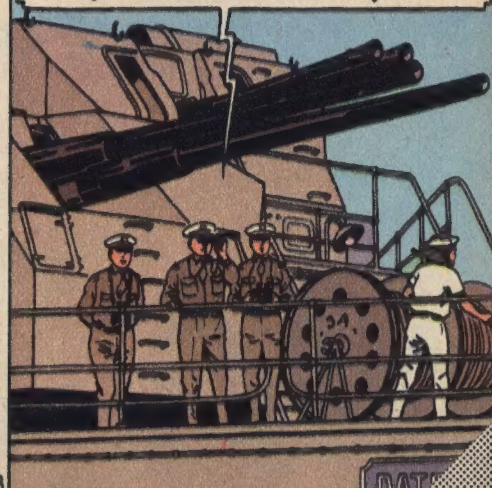






EN EEN UUR LATER KOMT DE SLOEP VAN DE POLITIE IN HET GEZICHT VAN TERGAOU...





43

(Wordt voo

Geschenken van de KUIFJE'S BON

De Aardrijkskunde in kleurfoto's :

België : Deel I : 9 reeksen van 10 chromo's
Deel II : 8 reeksen
Europa : Deel I : 10 reeksen
Deel II : 10 reeksen
plus 3 kaarten-reeksen
Deel III : 10 reeksen
Per reeks : 50 punten

De Geschiedenis van de Wereld :

Deel I : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten
Deel II : 11 reeksen van 15 chromo's. Per reeks : 50 punten

De KUIFJE'S Chromo's

Vliegtuigen I : 10 reeksen
Vliegtuigen II : 10 reeksen
Luchtschepen : 6 reeksen
Automobiel : 10 reeksen
Zeevaart I : 10 reeksen
Per reeks van 6 chromo's : 100 punten

De Meesterwerken van de Schilderkunst :

16 reeksen van 5 kleurreproducties
Per reeks : 200 punten

De KUIFJE'S portefeuille 200 punten

Abonnement op 5 nummers van het weekblad KUIFJE 500 punten

De Puzzle op hout 500 punten

ALBUMS :

Vliegtuigen I en II - Automobiel - Zeevaart :
Getoileerd : 60 F.
Gecartonneerd : 50 F.
België I en II - Europa I, II en III
Per album : 29 F.
De Meesterwerken van de Schilderkunst. Deel I en II 50 F.
De Geschiedenis van de Wereld. Deel I en II 29 F.

Stuur je bons naar KUIFJE, dienst T, P.-H. Spaaklaan, 1-7, Brussel 7, of ruil ze in de KUIFJE'S WINKEL, zelfde adres. Je kan ze ook ruilen in de warenhuizen A L'INNOVATION.

NIEUWS... NIEUWS

RADIO-OORLOG IN NEDERLAND

(Vervolg van blz. 19.)

Maar vrijwel onmiddellijk begon ook weer de tegenpartij met een scherp bijna niet aan te horen gepiep, een helse zaag, die onbarmhartig tegen onze trommelvliezen dreunde. In het kombuis van de « Veronica » klonk op dat moment een luide verwensing en viel een kommetje soep kletterend tegen de vloer. « Eens zullen we ze krijgen. Eens betalen we met gelijke munt », sprak een driftige stem aan boord van de « Veronica », waar men vastbesloten is het gevecht in de viermijls zône te winnen. Ondanks de internationale overeenkomst, dat met ingang van 1 mei 1961 geen omroepuitzendingen van een schip of een vliegtuig meer mogen worden gegeven.

Ben de GRAAF

WAT 'N STUNT !

HET stadsbestuur van Mendham, New Jersey, had een groot bal georganiseerd. Eensklaps defileerden drie duizend muizen in gesloten gelederen (indien men het zo mag uitdrukken) fiks door de zaal. Stel je voor wat 'n paniek er daar toen losbrak en welke hoge gillen er geslaakt werden. Het was een herrie van je welste! De vorige avond had datzelfde stadsbestuur aan Dr Mangun, een biochimist, verboden nog experimenten op muizen te doen. Wie deze stunt had georganiseerd kon men dus dadelijk raden. Naar het schijnt, zijn de vroede vaderen van Mendham héél, héél erg boos...

VAN DE REGEN IN DE DROP



BIJ middel van geluidsgolven verwekken Russische geleerden regen. Niet zo heel lang geleden hadden enkele regenmakers zulke vreselijke stortbuien veroorzaakt, dat men hen per helicopter moest te hulp komen om hen op het droge te trekken. Ze waren haast met hun tenten, hun materiaal en al de rest verdronken. M'n grootmoeder zei altijd : Kind, wees voorzichtig met dingen die je niet kent !

EEN OUDE GESCHIEDENIS...

ARCHEOLOGEN vonden, ergens in Syrië, tussen de puinen enkele manuscripten die twee duizend vijfhonderd jaar oud moeten zijn. Een van de manuscripten kon ontcijferd worden en men ontdekte daarop ondermeer volgende mop : Kapper : Hoe zal ik uw haar knippen? — Klient : Zwijgend.



Het weekblad « KUIFJE » : 15e jaargang; Lombard Uitgaven, P.-H. Spaaklaan, 1-7 (Baraplaats), Brussel 7 — P.C.R. 1909.16 — *Uitg.-Dir.* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel 16 — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a, Van Volxemlaan, 290-292, Brussel 19.

NEDERLAND : 75 cent. — Abonnement : ƒ 7.— per kwartaal.
KUIFJE-HOLLAND : Doklaan, 129, Rotterdam (Zuid). Tel. 170.965 - Giro 655.389.

Canada : 20 cents. — Buitenland : 12 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :

Congo : KUIFJE CONGO - P.B. 740, Stanleystad.
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris 2e.
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada : PERIODICA inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	*Nederland.*	*Canada.*	*Buitenland.*
3 maanden	120.— F.	ƒ 7.—	$ 2.50	130.— F.
6 maanden	230.— F.	ƒ 14.—	$ 5.—	260.— F.
1 jaar ...	450.— F.	ƒ 28.—	$ 9.—	520.— F.

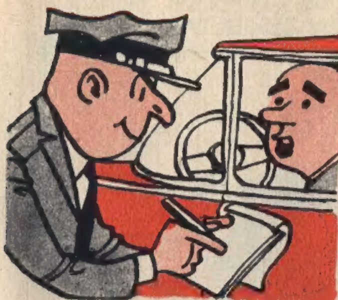
PUBLICITEIT publi art* Tel. 22.56.00

23-6-60



...NIEUWS... NIEUWS... NI...





IK BEN NIET DRONKEN !

MIJNHEER de agent, ik ben niet dronken ! Ik verzeker je dat ik zo nuchter ben als een boorling. Luister nou toch even naar me : ik weet héél zeker dat het licht « oranje » was toen ik over dit kruispunt reed. « Oranje », dus mocht ik nog rustig over het kruispunt heen. Zeg nou zelf !

De automobilist uit Knoxville, in Tennessee, verdedigde z'n zaak taai. Het gelaat van de strenge agent vertrok geen spier toen hij antwoordde :

— Dat is prachtig, m'n beste jongen. Uitstekend. Het kost je vijftig dollar. Er is op dit kruispunt helemaal geen verkeerslicht...

ZILVERSTUKKEN

DE bodem van de baai van Manilla is met zilver bezaaid ! Dat zit namelijk zo : In 1942, voor de Japanners op het eiland Corregidor ontscheepten, zonken de Amerikanen in deze baai een reeks kisten met zilverstukken gevuld. Burton, een ex-G.I. waagde onlangs een duik om te trachten de schat op te halen. Tot zijn teleurstelling stelde hij vast, dat de kisten gescheurd, gebarsten en verrot waren en dat de stukken over een afstand van twee kilometer in de modder verspreid lagen. De zilverstukken een na een uit de modder ophalen, zou véél geld kosten !



GELUKKIGE STERVELINGEN



JE hebt misschien reeds in de krant gelezen dat men in de Verenigde Staten « de neuzen telt », d.w.z. dat men een volkstelling doet. Onlangs hebben de « neuzentellers » (zo heten de Yankees die ambtenaren) zes kleine dorpen ontdekt, veilig verborgen in de moerassen van Florida. De inwoners er van zijn de laatste nakomelingen van Indianenstammen die uitgeroeid werden. De neuzentellers wisten niet goed wat ze doen moesten en vroegen ten slotte : « Hebben jullie iets nodig ? » Het antwoord was kategoriek : « Neen. Dank je. »

RIK RINGERS

RAADSEL Nr 33

OPLOSSINGEN

FAVERO loog toen hij beweerde dat hij zijn kantoor binnentrad na een afwezigheid van twee weken en dat hij er een dief verraste. Inderdaad, het waterpotje van de radiator ligt op de grond en ook een grote hoeveelheid water. Bij een warmte van 21° en dit gedurende twee weken zou het potje in het water normaal verdampt zijn.

Het standbeelden-eiland

Parein















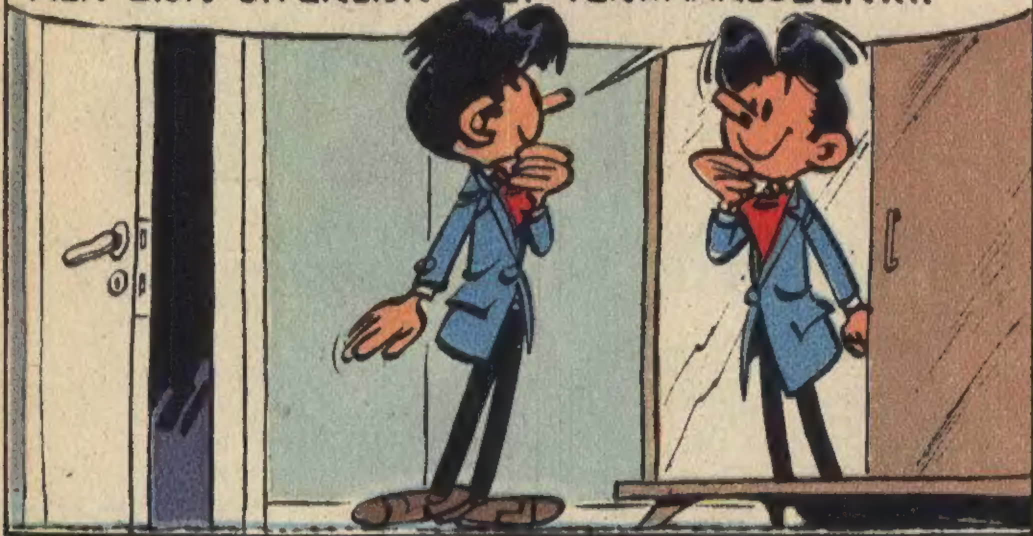




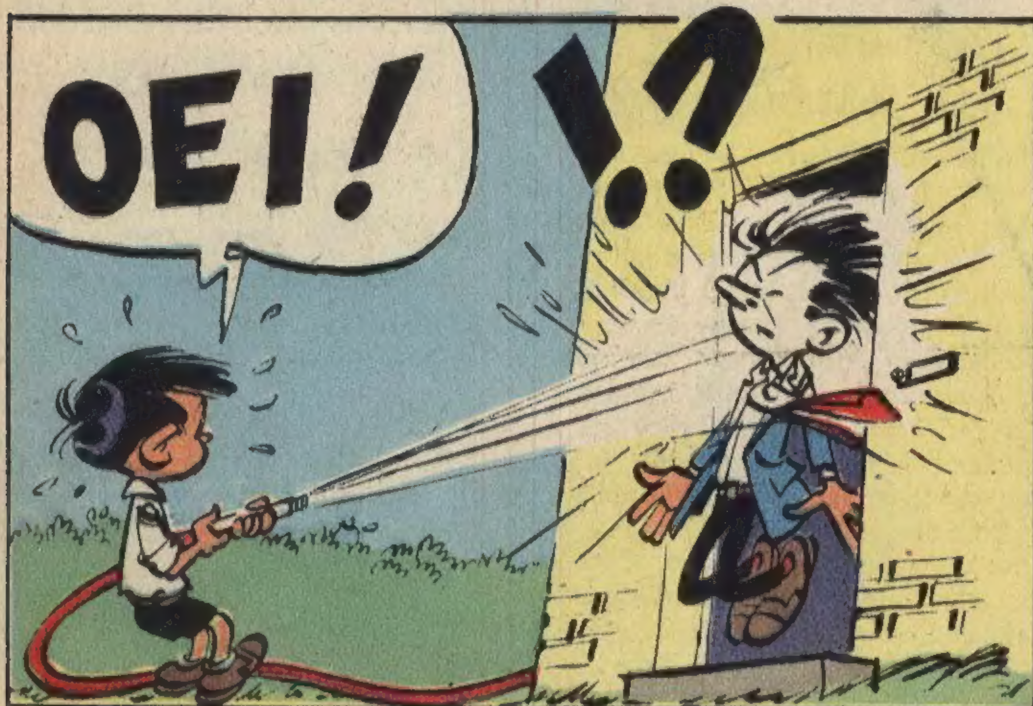

TON en TINNEKE

ONVERWACHT RESULTAAT





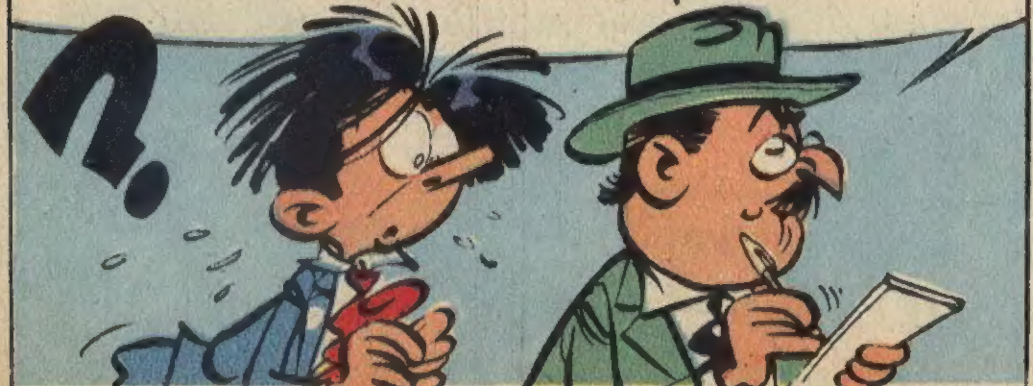


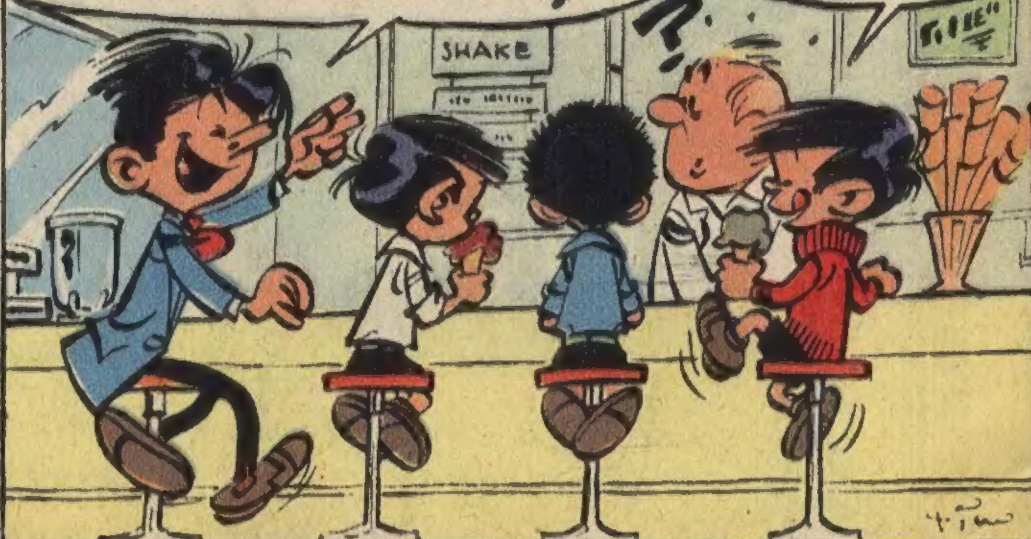












Je lacht tranen met de avonturen van Ton en Tinneke in het album : 60 AVONTUREN VAN TON EN TINNEKE.